

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΛΕΞΙΑΟΓΙΟΝ

Γ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ
DE BELLO CIVILI

ΒΙΒΛ. Γ'. ΚΕΦ. 82-104

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΚΕΙΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ

ΥΠΟ

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ
ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΝ ΤΩΙ ΕΘΝΙΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε.
ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΩΡΘΩΜΕΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΥΠΟΙΣ "ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ,, (ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ)
1928

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

**τοῦ III. βιβλίου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος de bello civili
(κεφ. 82-104)**

συνταχθὲν ὑπὸ **ΕΠΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ.**

Α

ἄ, ἡ ἄδ, πρόθ. μετ' ἀρχιρ. ἀπό, παρά, ὑπό.

ab-sens, ntis(μνγ. τοῦ absum, aſui, abesse), ἀπόν· id. καὶ habeo.

abūti, ἀπαρέμης. τοῦ abutor.

ab-ūtor, 3. ἀπόθ.(καταχρῶμαι). sanguine militum ἀνωφέλῶς καταναλήσκω (καταπαταλῶ, γύνω) τὸ αἷμα τῶν στρατιωτῶν.

ac, id. atque.

ac-cēdo, 3. (προσέρχομαι, πλησιάζω). acceditur πρόσσοδος (πλησιασμός) γίνεται, πλησιάζουσι.

acceptus, id. accipio.

ac-cēdo (ad-cēdo), id, —, 3. (συμβάνω). accidit συμβάνει.

ac-cīp̄io (ad-cāp̄io), cēpi, cēptum, 3. ἀκούω καὶ κατανοῶ, ἀκούων κατανοῶ, μανθάνω 86, 2. rationem consilii mei accipite τὸν λόγον τοῦ (πολεμικοῦ) σχεδίου μου ἀκούστατε.

acīes, ēi, (τάξις μάχης). παράταξις μέρους τοῦ ἔλου στρατοῦ 88,3. 89, 2.3. 4. 93, 5.94, 1. 3.-2) ἀλόκηρος δ σ.ρατὸς 84,2. 85,1. 3. 86, 1. 3. 88,4. 4. 89,2.92, 1. 2. 93,3. 94,4. 97,3.-3) μάχη 93,8. 94,5. 95,4.

acrīus, ἐπίρρ. συγκρ. (θετ.acrīter,

ὑπερθ. acerrīme), σφεδρότερον (Τὸ θετικοῦ βαθυμοῦ ἐπίθετον εἶναι acer, acris, acre [πρόθ. ἀκ-τις, ἀκ-ρος]=ὅπλος).

actuarīus (ἐκ τοῦ actus ἔλαστις [ἢ ἐκ τοῦ ago] οὐθενὶ εὑρίσκητος, ταγής, ἀκτωδότος). actuaria navis ταχυναυτοῦσα, ιστιόκωπος, ἐπαντρίς, ταχεῖα ναῦς.

ăd, πρόθ. μετ' αἰτιατ. πρός, παρὰ + αἰτιατ. 94,6. μέρῃ 94,2, 95, 2. 95,5. πληγαίσιν, πρὸς τὰ μέρη των 100,1. Ηρὸς δῆλωσιν συκοῦς (= πρὸς) 101,2. Ἀντὶ τῆς in 102,4. additus, id. addo.

ad-do, dīdi (ἐντὶ addēdi), dītum (ἐντὶ addātum), dere, 3. (προστίθημι). προσλαμβάνω, συμπραλαμβάνω 102,5.

ad-dūco, 3. ἄγω, παραχνῶ.

adductus, id. adduco.

1 ad-ēo, adīi, adītum, adīre, 4. locos μεταβάνω εἰς τόπους.

2 adēo, ἐπίρρ. τέσσεν.

adessem, πρτ. ὑποτ. τοῦ adsum.

adeundus, id. ἡ. ad-eo.

ad-hīb̄eo (ad-hāb̄eo), bāi, bītum, 2. λαμβάνω 98,3.

adhibitus, id. adhibeo.

adiungo, nxi, nctum, 3. συγενῶ.

adiunxi. id. adiungo.

ad-mīror, 1. ἀπόθ. aliquid ἐκπλήγ-

- τομαι (παραξενεύομαι) διάτι, φάι-
ται μαι τι παράδοξον.
- (admonitus, *ūs*), ἀ. Μόνον κατ'
ἀφαιρ. admonitū (μετὰ γενικῆς)
τῇ παραινέσαι (παρορμήσει, προ-
τροπῇ τινός).
- ad-orior, adortus sum, adorīti, 4.
ἀποθ. προσέλλω (θ'. ἐν. adorīris).
- ad-sum, affūi (καὶ adfūi), adesse,
εἰμι παρών, παρίσταμαι, ηλθον.
adulescens, ntis (καὶ adolescens)
· ἀ. ὁ νέος ἀνήρ (ἀπὸ 17-40 ἔτῶν).
adventus, *ūs*, ἀ. προσέγγισις, ἄριξις.
adversus (μηχ. τοῦ adverto), ἐ-
στραμμένος. id. conicio.
- ad-vlo, 1. σπεύδω (διὰ ξηρᾶς ή θα-
λάσσης), ἀναραίνομαι, προσέργομαι
(πλέω) ἐν τάξει.
- aeger, aegra, aegrim, ἀσθενής. Οὐσ.
aeger, gri, ὁ ἀσθενής, ὁ ἥρρωστος.
aes, aeris, cū. χαλκός.
- aestus, *ūs*, ἀ. καύσων. magnus aestu-
sus (ἰνν. solis) ὁ πνιγήρος καύ-
σων (τοῦ ηλίου), ἡ μεγάλη ζέστη.
aetas, ētis, (χρόνος βίου). honor aeta-
tis ή ἐκ τῆς ηλικίας τιμή, ή ὁ φει-
λομένη τῇ ηλικίᾳ τιμή. puer ae-
tatem παις τῇ ηλικίᾳ. propter ae-
tatem διὰ τὴν (παιδικὴν) ηλικίαν.
- aff-féro (ad-féro), attuli, allatum,
afferre, 3. (προσφέρω). διαβιάζω.
nuntius affertur ἀγγελία (εἰδη-
σις) διαβιάζεται.
- affinitas, ētis, ἀγγιστεία, συγγένεια.
ag-grēdior, aggressus sum, ag-
grēdi, 3. ἀποθ. προσέλλω.
- agmen, īnis, cū. (ἐντὶ ag[ī]men ἐκ
τοῦ ago) πορεία στρατοῦ. στρατός.
- ago, ēgi, actum, 3. ἄγω. ago
gratias γάριτας ὄμολογῶ, εὐχαρι-
στῶ.— συζητῶ, διαπραγματεύομαι
83,5. 90,1. 97,5.
- alacritas, ētis, προθυμία, ζηλος.
pugnandi τὸ φιλοπόλεμον.
- alīquis, alīqua, alīquod, tīc, tī.
alīus, ἄλλος (γεν. alterīus, δοτ. alit).
allātus, id. affero.
- alter, altéra, altérum (ὁ ἔτερος).
2) δεύτερος.
- alterūter, ȳtra, ȳtrum (γεν. alte-
rīus utrīus. δοτ. alterūtri), ὁ εἰς
ἐκ τῶν δύο, ὁ ἔτερος.
- altus, ὑψηλός.
- amicitia, ae, φιλία.
- amissus, id. amitto.
- a-mitto, 3. (ἀποέμπω). 2) ἀποσέλλω,
χάρω.
- ampliūs, συγκρ. ἐπίρρο. πλέον. non
amplius CC = non amplius
(quam) ducentos ή non ampli-
us ducentis (ἀφαιρ.) εὐχὴ πλείσιας
(εὐχὴ πλέον) τῶν διακοσίων.
ăn μόρ. ἐρωτ. ή (εἰσάγει τὸ δ'. μέλος
πλαχίας ἐρωτήσεως). utrum...
an πότερον... ή. 2) an non
(=nonne) ή (μηπως) δὲν 87,4.
(Ἡ ἀπάντησις εἶναι καταρατική).
ancōra, ae, ἄγκυρα. Id, consisto.
angustiae, ētum, πληγή. τὰ στενά,
στόμιον (λιμένος) 100,2.
animadversus, id. animadverto.
anim-adverto (ἡ animum adver-
to), rti, rsum 3. παρατηρῶ.
animus, i, ἀ. (ψυχή) 2) πνεῦμα,
οὐρρος, φρόνημα. animus (ἡ ani-
mi[m]πληθ.) militum (ἐντὶ milites)

τὸ πνεῦμα ἡ τὰ πνεύματα τῶν στρατιωτῶν, οἱ στροτιῶται.

annus, i., ἀ. ἔτος.

ante, ἐπίρρ. (πρόσθεν). paucis ante mensibus (χραιρ.) ὀλίγους μῆνας πρότερον, πρὶς ὀλίγων μηνῶν.

paulo (χραιρ.) ante ὀλίγον πρότερον, πρὸ μικροῦ. 2) πρόθ. μετὰ αἰτιατ. ante proelium cognitum πρὸ τῆς εἰδήσεως (ἀγγελίας) τῆς πράγης 100, 4. 101, 7.

autēa, ἐπίρρ. (ante-eā), πρόσθεν, προ- πράγματι, προτιμῶμα, ὑπερτερῶ.

ante-signāni, στρυμ, ἀ.οι πρόμαχοι. (Σώματα ἐκλεκτὸν παρ' ἐκάστῳ λεγε- ών, ὅπερ, ἐλαχρῶς ὃν ὁ πλιτεύον, προσέβαλλε τὸν ἐγχρόνην πρῶτον).

antiquitus, ἐπίρρ. ἀρχαιόθεν, πα- λαιόθεν.

apertus, ἀναπεπταμένος. locus aper- tor τόπος (μᾶλλον) ἀνοικτός, τό- πος πεδινός.

ap-pello, 1. ναλῶ 88, 1. προσαγο- ρεύω 104, 3.

ap-pli- catus, iδ. applico.

ap-pli- co. 1. naves ad terram ἔλκω τὰς ναῦς εἰς τὴν ἔηράν, νεωλκῶ.

ap-propinquō, 1. (μετὰ δοτ.) πλη- σιάζω, προσπελάζω.

apud, πρόθ. αἰτ. = παρά τι, ἐνώπιον.

aqua, ae, θεωρ. sine aqua ἄνευ ὕδατος, ἄνυδρος.

aquila, ae, (χετός) σημαία τοῦ λε- γεῶνος.

aquor, 1. ἀποθ. οὐδεύματι.

arbītror, 1. ἀποθ. νομικῶ.

ardō, arsi, arsum, 2. φλέγομαι, ἐκκαίσμαι.

argentum, i., σ. (χρυσος). 2) χρυσοῦ (χριώς ἐπιτραπέζια) σκεύη.

arma, στρυμ, σ. πληθ. σπλα.

armātus (μνγ. τοῦ armō), ἐνσπλασι.

arx, arcis, ἀκρόπολις.

atque ἡ ac, καὶ, καὶ (ἐπίσης), καὶ (ἐπομένως). Μετὰ ὀρνητικὴν πρό- τασιν τὸ ac ἔχει σχεδὸν τὴν σημα- σίαν τοῦ ἀλλὰ π. χ. impetum ferre non potuerunt ac terga verterunt τὴν ἔροδον νὰ ὑπομεί- νωσι δὲν ἡδυνήθησαν καὶ (=ἀλλὰ τὰ νῶτα ἔστρεψαν).

at-tenūo, 1. ἐλαττῶ (κατ' ἀριθμὸν), ἐξασθενῶ (-ώ).

auctoritas, atis, αὐθεντία, λόγος, περιωπή, ἀξία, ἐπιρροή.

áuctus, iδ. augeo.

audacīa, ae, θρασύτης, αὐθάδεια.

áudēo, áusus sum, 2. (ἡμιαποθε- τικὸν ἥημα), τολμῶ.

áudīo, Ivi, Itum, 4. ἀκούω.

audistis = audivistis. 'Id. audio.

áugēo, áuxi, áuctum, 2. αὐξένω.

áusus, iδ. audeo.

aut, σύνδ. ἦ.

áutem, σύνδ. δέ.

autumnus, i., ἀ. φθινόπωρον.

auxilia, στρυμ, σ. πληθ. στρατὸς ἐπικουρικός, βοήθεια.

a-verto, 3. ἀποτρέπω, ἀποδιώκω, ἀπο- μακρύνω.

B

barbārus, (βρέθρος). 2) ἐξωτερικός, ξενικός, ξένος.

bellum, i, σύ. (ἐκ τοῦ duellum, dvellum μονομαχία). πόλεμος. benē, ἐπίρρ. εὖ, καλῶς· συγκρ. metilius ἔμεινον· ὑπερθ. optime ἄριστα. Ίδι. mereor.

beneficiarīus, ii, ἀ. ἡ εὐεργετήματι στρατηγοῦ τινος ἀπαλλαγεῖς στρατιώτης ἀπὸ διαρρόων ταπεινοτέρων ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατοῦ, βενεγρικάλιος, βενεφικιάριος.

beneficiūm, ii, σύ. (εὐεργεσία). 2) εὖνοια.

bidūm, i, σύ. (bis καὶ dies) γρανικὸν διέταημα δύο ἡμέρων, διήμερον. bidūm (χιτ.) ἐπὶ δύο ἡμέρας. bonus, (χαρός). Οὖσατ. bona, στρούμ, σύ. πληθ. τὰ ἀγαθά. Συγκρ. τοῦ bonus εἴναι melior, ὁν (γεν. iōris) ἀμείνων, βελτίων. Υπερθ. optīmus ἄριστος.

C

cādo, cecīdi, cāsum, 3. πίπτω (ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης), φρεσύμακι 99,4. ἐπιπίπτω 92,3.

caedes, is, σφαγή, φόνος,

caespites, ἵτις, ἀ. (ἐκ τοῦ caedo, χερτόπλινθος [πάντοτε ἐν γρήσει κατὰ πληθυντ. ἀριθμὸν]. recentes caespites νεόδρεπτος (γεωστὶ κατεῖσα) γλόη, (προσωνάδα).

calamitas, ἀτις, συμφορά, ἀτύχημα. cani ἀπροφ. παθ. τοῦ cano.

cāno (πρᾶλ. καντάχω=ἡγῶ, καναχή), cecīni, [cantum καὶ] cantātum, 3. (ἄδω). classēcum cani (παθ. πρᾶμ.) iubet διετάσσει νὰ

σαλπισθῇ (νὰ δεθῇ διὰ σαλπιγγος) διεταγή, νὰ ἡγήσῃ ἢ σάλπιξ. cāp̄io, cēpi, captum, capere, 3. (λαμβάνω). συλλαμβάνω, αἴγαματίζω 100,2. 101,6. κατὰ αριθμόν 102,6.

cap̄itis, γενικ. τοῦ caput.

caput, cap̄itis, σύ. καρακή. Ίδι. damno καὶ sum.

castellum, i, σύ. φρούριον, (καστέλλο).

castra, στρούμ, σύ. πληθ. στρατόπεδον. una castra ἐν στρατόπεδον.

casū, ἐπίρρ. (κυρίως ἀξιωρ τοῦ casus, ποσ., ἀ.), κατὰ τύχην.

cáusa, ae, αἰτία. per causam [=simulationem] valetudinis ὑπὸ τὴν πρόσφασιν (ὑπὸ τὸ πρόσγκημα, προσποιήσει) ἀσθενείας.

cecidisse, ίδ. cado.

cēdo, cessi, cessum, 3. ὑποχωρῶ, ἀπολείπω τὴν τάξιν, «εξαναγκωρῶ» 93,4.

celeritas, ἀτις, ταχύτης.

celeriter, ἐπίρρ. ταχέως.

censēo, censūi, censem, 2. «δοκεῖ μειών, κρίνω, εἴμαι τῆς γνώμης. centum, ἑκατόν.

centuria, ae, λέχος (=ordō).

centurio, στρούμ, ἀ. ἑκατόνταρχος, ἑκατοντάρχης, «ταξίαρχος».

certus, (βέβαιος), ὠρισμένος.

cessi, ίδ. cedo.

circ̄iter, ἐπίρρ. περὶ+χιτ., περίπου. circum-έο, ίτι, ἵτιν, ίτε, 4. (περιέρχομαι). περικυλλῶ 93,4.8. 94,4.

«περίειμι», ἐπιθεωρῶ 94,5.

circumfūtus, ίδ. circumeo.

- circum-mun̄yo, 4. ἐγύρω πέριξ, περιοχυρό.
- circum-vēn̄io, 4. (ἐρχομαι ἐγθρικῶς πέριξ). aciem κυκλῶ τὸν στρατόν.
- citatus(μτχ. τοῦ cito), ταχύς. equo citato ἵππῳ, ταχεῖ, ἐν καλπασμῷ.
- citerior, ἡ. καὶ 0., —ius, εἰ. (γεν. citerioris), ὁ ἐντεῦθεν, ὁ ἐπὶ τάξε.
- civ̄itas, ἀτις, πολιτεία.
- clam, ἐπίρρη, κρύσκη, κρύσιας.
- clamor στρι, ἡ. θοή, αλλαγμός.
- clāre, ἐπίρρη. (λαμπρῶς). εὐχρινῶς, μεγάλερχώνως; γεγωνύίς τῇ φωνῇ.
- classiar̄us (ἀνήκων τῷ στόλῳ).
- Oj. classiar̄i, στρού, ἡ. (κατὰ παράλειψιν τῆς λέξη. milites), οἱ ναυτικοὶ στρατιῶται, οἱ «ἱπιθάται»
- classīcum, i. εὐ. (κατὰ παράλειψιν τοῦ signum), τὸ διὰ μουσικῶν ὅργάνων (κέρατος, βιουκῆνης καὶ ίδια τῆς στάλπιγγος) διδόμενον σημεῖον.
- classis, is, στόλος.
- coepi (πρκρ.), coepisse, (ἡ ἐλεύπητικόν), ἡρέχμην. Ως ἐνεστῶς γρησμένει τὸ incipio.
- coḡito, 1. (co=cum καὶ aḡito ἐν τῷ νῷ κινῶ), δικνοοῦμαι, σκέπτομαι (περὶ τινος) 83,5. 86,5. ἔχω ἐν νῷ, (δικνοοῦμαι τι, ἔχω τὴν πρόθεσιν) 85,4. 95,3.
- cognitūs, ἡ. cognosco.
- co-gnosco, nōvi, nōtum, 3. γνῶσκω, μανθάνω, πληροφοροῦμαι.
- cōgo (co ἐν συνθέσει = cum + ἄgo), cōēgi, cōactum, 3. συνάγω, συλλέγω, συναθρόιζω.
- cohorts, tis, καύρται, τάγματα (=τὸ δέκατον μέρος τοῦ λεγεόνος), αἵτικτ.
- πληθ. cohortes καὶ cohortis. cohortandus, ἡ. cohortor.
- co-hortor, 1. ἀποθ. παρασιδῶ, παρατρύνω, παρακελεύομαι.
- collis, is, ἡ. λόρος.
- col-lōco (con ἀντὶ com=cum καὶ lōco), 1. τάξσω, ταπεθετῶ.
- colloquī, ἀπρμρ. τοῦ colloquor.
- colloquīum, ii, εὐ. συνδιάλεξις.
- col-lōquor, 3. ἀποθ. συνδιαλέγομαι.
- colon̄ia, ae, ἀποκία.
- comb-ūro (ἐκ τοῦ co-amb-ūro), bussi, bustum, 3. ἐμπληρμα, πυρπολῶ, κατακαίω.
- combustus, ἡ. comburo,
- comitātus, πτ̄s, ἡ. συνοδία, ἀκολούθια προπομπή.
- comitīum, ii, εὐ. (πλατεῖα τῆς ἀγορᾶς). Ηληθ. comitia, στρού, εὐ. (συναθροίσεις τοῦ δήμου), συνάθροισις πρὸς ἐκλογάς, αἱ ἐκλογαί.
- com-mēmōro, 1. ἀναμημήσκω.
- com-mendo (cum καὶ mando), 1. (θερμῶς) συνιστῶ.
- commodissīmus, ὑπερθ. τοῦ commodus.
- commōdus, κατάλληλος 85,3. εὖδικός, ἔνευ ἐμποδίων, «έμμαρής» 97,3. ὠρέλιμος 85,2. εὐνοῖκος 100,3.
- com-pāro, 1. συλλέγω, συνάγω.
- com-pello, compelli, compulsum, 3. συνωθῶ, διώκω.
- complētus (μτχ. τοῦ compleō), πεπληρωμένος, πλήρης.
- complūres, ἡ. καὶ θ., complūra, εὐ. [παν-τία], (γεν. πληθ.-ūrum), ὅχι διάγοι, τινές, (χάμποοσοι).
- com-prehendo, comprehendī,

- comprehensum καὶ comprehensum, 3. (ἐπιλαμβάνω). flamma comprehenditur ἡ φλὸς (τὸ πῦρ) λαμβάνεται (*πιάνει, φουντώνει*). συλλαμβάνω 104,3.
- comprehensus, ίδ. comprehendo.
- compulsus, ίδ. compello.
- con-cίνο (cum cāno), cīnūi,—, 3. ἀμτό. συμφωνῶ (φωνάζω, ἡγάθημα). signa concīnunt τὰ (μυστικά) δργανασυ μφωνοῦσι, ταυτογράφως ἡγεύσι.
- con-currō, curri, cursum, 3. (συνθέω). 2) ταχέως φέρομαι, δρομαίως σπεύσω, προσέλλω, συμπλέκομαι. concurrit προσέσθλη (γίνεται (ὑπὸ τινος), ἐπιπίπτει (ἴσορυμῷ) τις.
- concursus, πīs, ἀ. (φρόντιση στρατιωτῶν πρὸς τὰ ἐμπρός), ἐφόρμησις, σύγκρουσις.
- confectus, ίδ. conficio.
- con-fēro, contūli, collātum, con-ferre, 3. (συμφέρω). me in (μετ' αἰτ.) κατευθύνομαι, μεταβαίνω εἰς... confessim, ἐπίρρ. εὐθύς. παραγράψω.
- con-fic̄o (con καὶ facio), fēci, fectum, 3. τελῶ, τελειώνω τι. proelium περιτῶ, εἰς πέρας ὅγε τὴν μάχην. officium ἐκτελῶ τὸ καθήκον, (τὴν ἀντεθεῖσάν μοι ἐντολήν). confic̄or καταβάλλομαι, ἔξαντλομαι 92,3. 95. 4,5. 97,4.
- con-fido, confīsus sum, 3. ἡμικ-πολ. (σταθερῶς πέποιθο). affinitate ἔχω (μεγάλην) πεποίθησιν εἰς τὴν ἀγκιστείαν (συγγένειαν).—ἔχω ἐμπιστοσύνην, πιστεύω τινί 94,5. confirmātus (μαχ. τοῦ confirmo).
- θαρρολέός, εὔτολμος. efficio exercitum confirmationem καθιεπῶ τὸν στρατὸν μᾶλλον εὔταλμον, αὐξάνω τὸ θάρρος τοῦ στρατοῦ.
- con-firmo. 1. ἐνισχύω 82,2. milites (κυρίως animum ἢ animos militum) ἐνισχύω τὸ φρόνημα, τὸ θάρρος τῶν στρατιωτῶν, ἐνθαρρύνω τὸν στρατόν.—ὑπετργούμενοι. διαβε-βαιῶ (polliceor) 86,3. 87,7. στερεώνω τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν (έμφυγχάνω) 94,5.
- con-fūgio, fūgi,—, 3 (κατα)φεύγω.
- con-ičio (πρόσερε conjicio, con-cum καὶ iācio), iēci, iectum, 3. (ξίττω). gladium in os a-dversum ἐμπηγνύω (βυθίζω) τὸ ξίφος εἰς τὸ πρόσωπον ἔμπροσθεν, διαπερῶ διὰ τοῦ ξίφους τὸ πρόσωπον.
- coniectus, ίδ. conicio.
- coniunctus, ίδ. coniungo.
- con-iungo (πρόσερε conjungo), nxi, nctum, 3. συνενθ. me συνεγῶ ἐμπατόν, συνενεῦμαι.
- coniunx̄oram, ίδ. coniungo.
- conor, 1. ἀπόθ. ἐπιχειρῶ, πειρῶμαι.
- con-quīro (cum καὶ quaero). qui-sīvi, quisitum, 3. ἐπιδιώκω
- con-scendo (cum—scando), ndi, nsum, 3. navem ἐπιδιέχομαι (ἐπιδιάνω) γεώς.
- conseđerām, ίδ. considero.
- consensus, πīs, ἀ. συγκατάθεσις.
- con-servo, 1. διατηρῶ, κρατῶ 93,2. διατήσω, φείδομαι 98,2.
- consideratīus, ἐπρρ. συγγρ. μᾶλλον ἔξεζητημένως, μετὰ μείζονος περιστέψως.

con-sido, sedi, sessum, 3. ἐγκαθίσταμαι, στρατοπεδεύω, καταλαμβάνω θέσιν (ἐχυροῦμαι).

consilium, ii, σ. τὸ (ἐν τῷ στρατεύματι) πάλαι συγκροτούμενον πολεμικὸν συμβούλιον, «συνέδριον» (=consultatio, deliberatio) 82,5. 83,3. 86,1. 87,7. — τὸ πολεμικὸν σχέδιον 86,2. 87,1. — ἀπόρριψις, 102,3. 103,1. 104,2.

con-sisto, stiti, —, 3. ἀντιπαρατάσθημαι 89,3. 95,4. μένω, δὲν προχωρῶ μακρότερον 93,1. 97,4. (παρα)μένω, ἀνθίσταμαι 93,5. ad ancoram constitisse εὑρίσκομαι ἐπ' ἀγκυρᾷ, ὅρῳ ἐπ' ἀγκυρῶν, μένω ἡγκυροβολημένος.

con-solor, 1. ἀποθ. παρηγορῶ, καθηγήσω.

con-sterno, stravi, stratum, 3. ἐπιστρώνω, ἐπικαλύπτω.

constitēram, id. consisto.

constīti, id. consisto.

con-stitūo (con καὶ stātūo), tui, tūtum, 3. ἀποφασίζω 85,4. παρατάσσω 89,2. ἀποφασίζω, ὑπισχυσύμαι 91,2 (κατὰ παράλ. τοῦ dare).

con-sto,stīti, —, 1. (συνέστηκα) constat in virtute ἐναπόκειται ἐν τῇ ἀνδρείᾳ, ἔξαρτᾶται ἐν τῇς ἀνδρείας.

constrātus (μτχ. τοῦ consterno). tabernacula constrata σκηναὶ ἐπεστρωμέναι. naves constratae νῆες «ἔχουσαι καταστρώματα», «κατάρρακτοι» 101,2.

consuetudo, dñnis, συνήθεια, οἶος. consul, ūlis, ἡ. ὁ ὑπατος. consulāris, e,(ὑπατικός). Οὖσ. con-

sulāris, is, ἡ. (κατὰ παράλειψιν τοῦ vir) ὁ διατελέσας (ὁ χρηματίσας, ὁ πρώην) ὑπατος.

consulātus, ūs, ὑπατεῖα.

con-sūmo, 3. (ἰναλίσκω). θυντῶ, ἀρχίσω 87,3. vires ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις 93,1.

consumpsi, id. consumo.

consumptus, id. consumo.

con-surgo, surrexi, surrectum, 3. ἐγείρομαι.

con-tendo, tendi, (tentum), 3. ἐρίζω 82,4. ἀγωνίζομαι διὰ λόγων προσπαθῶ γά.. 90,1. ἀπαιτῶ, ἀξιῶ 97,1. σπεύδω 96,3.

contentio, σnis, φιλονικία, ἔρις.

contīnens (συνέχων, μτχ. τοῦ contīnō, tinūi, tentum, 2.). ἀμέσως ἐπόμενος 84, 2.—συνεχής, ἀδιάλειπτος, ἀκατάπαυστος (=continuus) 97,4. Οὖσ. (κατὰ παράλ. τῆς λέξης terra) ἡ πειρασμός (=ἡ Ἱταλία) 87,3.

contionātus, id. contionor.

contiōnor, 1. ἀποθ. apud exercitum (ἀπὸ τοῦ ἥγματος) ὅμιλος, (δημηγορῶ) ἐγώπιον τοῦ στρατοῦ.

contra, πρόθ. (μετ' αἰτ.) ἐναντίον, ἀπέναντι 89,4.—παρὰ + αἰτ. 102,7.

controversia, ae, φιλονικία, ἀμφισθήτησις.

contūli, id. confero.

contumelīa, ae, (λοιδόρησις, ὄγειδησμός). contumeliae verborum ἀπρέπειαι λόγων, ὕδριστικοί (γλευστικοί, σκωπτικοί) λόγοι (φράσεις), δηκτικοί (πικραί) λέξεις, προσφόρηκαὶ ὕδρεις, ἀντεγκλήσεις.

con-vēnīo, 4. (συνέρχομαι). προστρέ-

χω 88,5. ἔμεσος προσέργομαι 102,2.
con-*verto*, 3. στρέψω. *convertor*
στρέψωμαι, (κάμνω μεταβολή).
copīa, ae, (ἰσθιονία ἐκ τοῦ *cōpis*
ἀγθιονος=co-opis). Πληθυντ. co-
piae, *ārum*, στρατός, (στρατιωτ-
ική) δύναμις.
cornu, ūs, oū. κέρας, πτέρυξ (στρα-
τιωτική ή γαυτική).
cor-*rōgo*, 1. συνάγω διὰ παραλή-
σεων (ἐξ ἐργών μεταξύ τῶν πα-
ρέντων).
cotidiānus, καθημερινός.
cotidē, ἐπίρρ. καθημερινός.
cui, θοτ. τῆς ἀντ. qui.
cuius, γεν. τῆς ἀντ. qui.
1 cum πρόθ. μετ. ἀφαιρ. (Ἐν συνθέσει
com-, con-, co-), μετὰ+γεν.,
σύν. cum (ἴγκλιτικῶς) ἰδ. secum.
2 cum, σύνδ. μεθ' δριστ. καὶ ὑποτα-
κτικής. 1) καθαρῶς γρονικόν ὅταν,
τὴν στυγηὴν καθ' ἥν 86,3. 89,5.
θάσαλις, (ἐπὺ) 84,4. ἀφοῦ (μεθ'
δριστ.) 87,7. Ἐν διήγήσει: ὅτε,
ἐνθῆσθαι 85,5. 90,1. 96,3. 101,.5102,7.
ἀφοῦ 87,5. 88,1. 91,3. 94,6.
2) αἰτιολογικὸν ἐπειδὴ 86,4. 101,1.
3) αἰτιολογικὸν ἄρα καὶ γρονικόν
ἐπειδὴ, (ἀφοῦ) 86,2. 93,4. 94,2.
99,5.—4) ἐπεξηγητικὸν (μεταρά-
ζεται καὶ διὰ μετογῆς) 82,5. 83,1.
87,1.—5) ἐνδοτικόν εἰ καί, καί-
τοι, καίπερ 101,3.
cumque (cum καὶ que)=et cum.
cunctus (ἐκ τοῦ *con-citus*) συγκ-
κωμένος, συνεγγερμένος, ἔκος
(μαζί).

curatō, ūnis, (φροντίς). ἐπιτροπείγ,

ἐπιτρόπευσις. Ἱδ. sum ἐν τέλει.
cursus, ūs, ἡ. δρόμος, πορεία.
custodīa, ae, (κουστωδία, στρατιωτι-
κή φρουρά). Πληθυντ. φύλακες, φρουρά
101,2. 2) εἱρκτή (=carcer) 104,3.

D

damno, 1. aliquem capit is κατα-
δικάζω τινὰ εἰς κινδαλικὴν ποινὴν
(εἰς θάνατον).
datūrus, iδ. do.
dē, πρόθ. μετ' ἀφαίρ. ἐκ, ἀπό, ἔνεκκ.
deb̄eo (ἐκ τοῦ de-hab̄eo), būi,
bitum, 2. ἀφελῶ.
decem, δέκα.
deceptus, iδ. dec̄p̄io.
de-certo, 1. proelio (ἀφαίρ.) δια-
γωνίζομαι ἐν μάχῃ, συμπλέκομαι,
συνάπτω (πρὸς τὸν ἐχθρὸν) μάχην.
decimus, δέκατος (=X.) 89, 1.
91,1) Ἱδ. καὶ decumanus.
de-cip̄io (de καὶ cāp̄io), cēpi, cep-
tum, 3. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ. Ἱδ.
fallo ἐν τέλει.
decumānus (ἀντὶ decim-ānus ἀνή-
κον τῇ δεκάτῃ κούρτει). porta
decumana ἡ (ἐκ παραλήκου ἀ-
πέναντι τῆς porta praetoria) ἐπι-
στία πύλη τοῦ στρατοπέδου (παρὰ
τὴν ἁποίαν ἐστρατοπέδευσον αἱ δέ-
καται κούρτεις).
dedi, iδ. do.
ded̄di, iδ. dedo.
deditō, ūnis, παράδοσις.
de-do, ded̄di, deditum, 3. (ἐκδί-
θω, παραδίθω). me dedo παρα-
δίθω ἐμκυτόν, παραδίθομαι.

de-fatīgo, 1. καταπονῶ, κατατρύχω.

defecissem, i.e. deficio.

de-fendo, ndi, nsum, 3. ὑπερχωρίζω, defendi (*παθ. ἀπαρέμερ.*) ὑπεράσπισαι γίνεται 101,3. oppidum est defensum = oppidum est *prosphere* defensum τῆς πόλεως ἐπιτυχῶς ἔγένετο ὑπεράσπισαι 101,4.

defensio, onis, ἄρμα, ὑπεράσπισις.

defessus (*μτγ. τοῦ defetiscor. ἀπο.* 3.), 2) αὐτ. ὁ κεκρυκώς, ὁ ἐξηγεινημένος, ὁ ἐξηγητήμενος. (*κονδασμένος*).

de-ficīo (de καὶ τὸ σχηματον spēcio βλέπω), spexi, spectum, 3.

(κυρίως : ἐκ τῶν ἀνω βλέπω πρὸς τὰ κάτω μετὰ περιφρονήσεως). copias

ἐκφράζομαι μετὰ περιφρονήσεως περὶ τῶν στρατιωτικῶν (τοῦ ἐχθροῦ) δυνάμεων (ἀντίθετον : laudo).—despicio fortunam (allicuius) παρορῶ (*παραβλέπω*) τὴν δυστυχίαν (τινός), περιφρονῶ (τινα) ἐν τῇ δυστυχίᾳ του 103,4. 104,1.

de-stitūo (de-stātuo), tui, tūtum, 3. ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω, ἀρνώνται εἰς τὸ μίσον (στὰ κρύα τοῦ λοιποῦ).

destitūtus, i.e. destituo.

ds-sum, defui, deesse, ἐλλείπω 96,2. desum alicui rei ἐλλείπω τινός, ὑπολείπομαι εἴς τι, δὲν πράττω τὸ (ἐπιεικάλομενον ἐκ τῶν περιστάσεων) γρέος μου, ὑστερῶ εἰς τὸ καθηκόν μου 93,2.

de-tendo, tendi, tensum, 3. (*γαλαζω, ξετεντώω*). tabernacula

λύω (*ξεστάνω*) τὰς σκηνάς, «καθιστῶ τὰς σκηνάς».

detensus, i.e. detendo.

de-terrō, rūi, rītum, 2. διὰ φόρου ἀποτρέπω.

detractus, i.e. detraho.

de-trāhō, xi, ctum, 3. ἀποσπῶ, detraxi, i.e. detraho.

3. κατέρχομαι (ταπεινώνομαι καὶ φθόνω εἰς..) 83,1. καταδίκινο 98,1.

desidēro, 1. ποθῶ (τι ἐλλεῖψην ἢ ἀρχιρεοῦν) 98,2. ποθῶ (τὸν θυμόντα

ἐν τῇ μάχῃ), ἀπόλλυμι, γίνω 99,1.

de-signo, 1. ἐκδηλῶ, καταδεικνύω.

despectus, i.e. despicio.

de-spīcīo (de καὶ τὸ σχηματον spēcio βλέπω), spexi, spectum, 3.

(κυρίως : ἐκ τῶν ἀνω βλέπω πρὸς τὰ κάτω μετὰ περιφρονήσεως). co-

prias ἐκφράζομαι μετὰ περιφρονή-

σεως περὶ τῶν στρατιωτικῶν (τοῦ ἐχθροῦ) δυνάμεων (ἀντίθετον : lau-

do).—despicio fortunam (allicuius) παρορῶ (*παραβλέπω*) τὴν δυστυχίαν (τινός), περιφρονῶ (τινα)

ἐν τῇ δυστυχίᾳ του 103,4. 104,1.

de-stitūo (de-stātuo), tui, tūtum, 3. ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω, ἀρνώνται εἰς τὸ μίσον (στὰ κρύα τοῦ λοιποῦ).

destitūtus, i.e. destituo.

ds-sum, defui, deesse, ἐλλείπω 96,2. desum alicui rei ἐλλείπω τινός, ὑπολείπομαι εἴς τι, δὲν πράττω τὸ (ἐπιεικάλομενον ἐκ τῶν περιστάσεων) γρέος μου, ὑστερῶ εἰς τὸ καθηκόν μου 93,2.

de-tendo, tendi, tensum, 3. (*γαλαζω, ξετεντώω*). tabernacula

λύω (*ξεστάνω*) τὰς σκηνάς, «κα-

θιστῶ τὰς σκηνάς».

detensus, i.e. detendo.

de-terrō, rūi, rītum, 2. διὰ φόρου ἀποτρέπω.

detractus, i.e. detraho.

de-trāhō, xi, ctum, 3. ἀποσπῶ, detraxi, i.e. detraho.

devicērim, iδ. devinco.

de-vinco, vīci, victum, 3. κατα-
νικῶ, ὀλοσχερῶς νικῶ.

dexter, (ἀγρὶ dex[ί]ter πρόθ. δεξι-
τερός), dextra, dextrum, δεξιός.

dīco, dixi, dictum, 3. λέγω.

dies, diēi, ἡ. καὶ θ. (ἐν τῷ πληθ.

πάντοτε γένους ἁρσ.) ήμέρα. paucis
post diebus (όραι.). οὐ πολλακίς
ήμερας θυτερον, μετ' ὀλίγης ήμ.
paucis diebus ἐντὸς ὀλίγων ήμ. in
dies ὀσημέραι, ἀπὸ ήμέρας εἰς ήμ.
dif.fero (dis-fero), distūli, dilā-

tum, differre, 3. ἀναβάλλω.

difficilis, e. δύσκολος γαλεπός.

dif.fido (dis fido), fīsus sum, 3.
ἡ. ήμιαποθ., δὲν ἔχω πεποιησιν,
δυσπιστῶ 94,5. 97,2-summae rei
(δεστο) diffidens (καίπερ) δισπιστῶν
τῷ κριτικώτερῷ πράγματι (τῷ πράγ-
ματι, διπερ εἰχε φθάσει εἰς τὸ ὑπα-
τον σημεῖον τῆς κριτικότητος), καί-
περ ἀπελπισθεὶς ὅτι τὸ πρᾶγμα,
φθάσαν εἰς δέξιασ τοισιμον σημεῖ-
ον, οὐ λάθη εὑνοεῖην τροπὴν 94,6.
diffīsus, iδ. diffido.

dignitas.ātis, ἀξιωμα, θέσις, (προσω-
πική ύπόληγψις καὶ ξένια). Iδ.gratia,

dilectus, πας, ἡ. «διειλέγειν», «δια-
γράφειν», στρατολογία.

diligenter, ἐπίρρ. (προσεκτικῶς). 2)
γενναῖος.

diligentia, ae, φροντίς, πρόνοια, μέ-
τρα προνοίας.

di-mīco, 1. ἀγωνίζομαι, μάχομαι,
dimicatur non iniquo loco (ἀ-
ραιρ.) ἀγῶν (μάχη) γίνεται (διεξά-
γεται) οὐκὶ ἐν ἀνίσω πέπω (τ. ε.

ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐδαφικὰς συνθήκας).
dimidīus (dis-καὶ medius μέσος),
ἡμισυς.

dimissus, iδ. dimitto.

di-mitto, 3.(εἰς πολλὰ μέρη στέλλω).

2) διαπέμπω.nuntios διαπέμπω ἀγ-
γέλους.facultatem ἀπέλλημι (χά-
ρω ἐκ τῶν χειρῶν) τὴν εὐκαιρίαν.
dis-cēdo, 3. ἀναχωρῶ 87,3. ἀποχω-
ρῶ, ἀπεπλέω 101,7. 102,4.7. dis-
cessum est ἀποχώρησις ἐγένετο,
ἀπεχώρησαν, διελθησαν.

discessi, iδ. discedo.

discessus, iδ. discedo.

di-spérgo(dis-spargo), si,sum, 3.
διασπείρω, διασκορπίζω.

dispersus, iδ. dispergo.

dis-pōno, 3. (διατίθημι). 2) τοποθε-
τῶ εἰς διάφορα μέρη (=distribuo)
88,4 100,2. 101,3.—3) (παρα-
τάσσω 92,2. (=ordino, costituo).

dispositus, iδ. dispono.

disposuēram, iδ. dispono.

dissensio, δονις, διαφωνία, ἀσυμφωνία.
dis-tendo, tendi, tentum, 3. (ἐκ-
τίνω). aciem διασπῶ τὴν τάξιν
(τὸν στρατόν).

di-sto, distare, 1. ἀπέχω.

dis-trāho, traxi, tractum, 3. ἀπο-
ιοῦ, γαλαρῶ) distrāhor γαλαρῶ
ἐμπυτόν, γαλαροῦμαι.

diu, ἐπίρρ. πολὺν γρόνον. Συγκρ.diu-
tius περισσότερον γρόνον. Τι περθ.

diutissíme πλεῖστον γρόνον.

di-vīdo, vīsi, vīsum, 3. διαιρῶ.

divīsi, iδ. divido.

dixissem, iδ. dico.

dō (πρᾶλ. δί-δω-μι), dēdi, dātum,

dare, 1. δίδωμι. operam ἔργων παρέχω ὑπηρεσίαν, ὑπηρετῶ τινι. do signum δίδω τὸ σημεῖον, «σημαντίω».

domus, [πις], (πρβλ. δό-μος), δοτ. domūi, ἀρ. domo, αἰτ. πλ. domos, οἶκος. domum (αἰτ.) ὡς ἐπίσης. == εἰς τὴν πατρίδα.

dubito, 1. (ἀμφιβάλλω). non dubito (+ ἀπραγ. χρ. ἐνεστ.) δὲν διατάξω γάρ.. ducenti, ae, a, διακόσιαι.

duco, duxi, ductum, 3. ἔγω, διδηγώ. primum pilum (=ordinem) in legione X. (=decimā) ἔγω ἐν τῷ διενάτῳ λεγεῶν τὸν πρῶτον λόγχην (τῆς πρώτης σπείρας [=manipulus]: οἵ πρώτης κούρτεως [τοῦ πρώτου τάγματος]), εἰμι καὶ ἐκατόνταρχος τοῦ πρώτου λόγχης τὸν τριαρίον. duco ordinem (=centuriam) εἰμι καὶ ἐκατόνταρχος.

duo, duae, duo, δύο.

duplico, 1. (διπλασιάζω). cursum διτλασιάζω τὸν δρόμον, διατρέχω διπλοῦν δρόμον.

durus (σκληρός). συγκρ. durius. si quid durius acciderit ἐάν τι σκληρότερον συμβῇ, ἐὰν ἡ μάχη γιθῇ, ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος (ῆτοι τις).

dux, dūcis, ἀρ. διδηγός, ὁ ἀρχηγός.

duxeram, iδ. duco.

duxi, iδ. duco.

Ε

ε (πρὸ συμβ.). καὶ εκ (ἐν συνθέσει καὶ εκ-) πρόθι μετ' ἀφαιρετ., ἐκ, ἀπό. ex fugā (εὐθὺς) μετὰ τὴν φυγήν.

eademque (=et eādem), iδ. idem.

edēra, ae, κισσές.

edictum, i, σύ. διάταγμα.

e-dūco, 3. ἔξαγω.

eduksi, iδ. edūco.

effectus, iδ. efficio.

ef-féro (ec-fero). extuli, elatum.

efferre, 3.(ῥέω ἔξω). consilium summis laudibus (ἱχνιρ.) ἐγκωμιάζω (ἱξιρω) διὰ μεγίστων ἐπαίνων τὰ (πολεμικὰ) σχέδιον.

ef-fīcīo (ec[=ex] καὶ fācio), fēci, factum, 3. καθιστῶ 84,2. ἐπιτελῶ κατερθῶ 84,4. ἀποτελῶ 89,1. προσέκινω, διακύω, κάμψω 102,1.

egissem, egi, iδ. ago.

ego (γεν. mei, δοτ. mihi κλπ.), ἐγώ. ei, δοτ. τοῦ is, ea, id.

e-ίcīo (πρόθερες: ejicīo), eiēci, eiectum, 3. (ἐκρίπτω). me ἐν τάχει ἔξεργοματι, ταχέως ἔξεργομά.

eius, γεν. τοῦ is, ea, id.

electus (μνγ. τοῦ β. Ἐλέγο [εἰς τοῦ elēgo, 3.]). ἐκλεκτός, ἐπιλεκτος. electi milites στρατιῶται λογάζεις, τὸ ἄνθος τῶν στρατιωτῶν.

elici, προ ἀπραγ. τοῦ elicio.

e-ίcīo, cīi, cītum, 3. ἔξαγω διεκάστικῶς, διὰ πανουργίας προσελκύω. elicīi, iδ. elicio.

enim, σύνδ. «γάρ», διότι.

eōdem, iδ. idem.

eques, equītis, ἀρ. ἵππεύς.

equester, tris, tre, ἵππικός.

equitātus, πις, ἀρ. ἵππικός, ἵππεύς.

equus, i, ἀρ. ἵππος.

et σύνδ. καὶ-² καὶ δῆ, καὶ μάλιστα 101,2.

- etiam, σύνδ. καί, προσέτι.
 etsi σύνδ. εἰ καί, καίπερ.
 eumque (=et eum), ίδ. is.
 eundem, ίδ. idem.
 eventus, υἱς, ἀ. ἔκδοσις.
 evōcātus, i, ἀ. ὁ ἀνάκλητος.
 ex, ίδ. e.
 ex-anīmo, 1. (τὴν ἀναπνοήν ἐξαντλῶ). Πλθ. cursu exanīmor διὰ τῆς πορείας (=τρέχω) ἀποκόμινω.
 ex-áudīo, 4. (ἀπολύτως) (ἐξ)ακούω, εὔκοινῶς ἀκούω.
 ex-cēdo, 3. ἀποκωφῶ. loco (ἰσχρ.) ἀποκωφῶ (ἐκ) τῆς θέσεως. acie ἀπογωφῶ (τοῦ πεδίου) τῆς μάχης.
 excellentissīmus, ίδ. excello.
 ex-cello, λα—, 3, ἐξέχω. Ἡ μηχ.
 excellens (ώς ἐπίθετον), ἐξοχος.
 excēpi, exceptus, ίδ. excipio.
 excessi, ίδ. excedo.
 ex-cīpīo (ex-cāpīo), cēpī, cēptum, 3. aliquem διαδέχομαι τινα ἐν τῷ λόγῳ, λαμβάνω τὸν λόγον εὑθὺς μετά τινα. impetum ὑπομένω (ἐπὶ τόπου καὶ ἐν στάσει ἀμύνης προκαλυπτόμενος διὰ τῆς ἀσπίδος) τὴν ἔροδον 92,2. excipior διασφύζω: 101,6.
 excludendus, ίδ. exclūdo.
 ex-clāudo (ex-clāudo), si, sum, 3. ἀποκλεῖω.
 excurſus, υἱς, ἀ. σύγκρουσις, ἔροδος, «σύρραξις». excursus visque σύγκρουσις καὶ δύναμις, ἡ σροδρὰ σύγκρουσις, ἡ δέσμη τῆς τῆς συγκρουσεως 92,2.
 exercītus, υἱς, ἀ. στρατός.
 exērcitātus (μηχ. τοῦ exercīto),
- ἐξηγορημένος.
 ex-istīmo (ex-aestimo), 1. νομίζω.
 expedītus, ἀπηλλαγμένος ἀποσκευῶν, ἔνευ ἀποσκευῶν 85,5. 2. Οὐσ. expedīti, στρατού, οἱ «εὔχωνοι» 84,3.
 expelli, παθ. ἀπορριφ. τοῦ expello.
 ex-pello, pūli, pulsum, 3. ἐκδιώκω, ἐκελλήσω.
 ex-plēo, ἔνι, ἔτυμ, 2. συμπληρῶ.
 ex-plīco (ἐξελίσσω), 1. (ἐπὶ τῆς κυκλικῆς κινήσεως τοῦ ἴππου): me turmatim ἀναπτύσσομαι κατ' ίκανον.
 ex-pōno, 3. ἐκθέτω.
 ex-posco, poposci,—, 3. (ἐπιμόνως) λατεῖ.
 expūli, ίδ. expello.
 ex-sisto, stīti,—, 3. μεθίσταμαι εἰς... ἀποστίνω, γίνομαι.
 ex-specto, 1. (ἐνυπομόνως ἀναμένω, προσδοκῶ). exspecto si καραδοκῶ εἰ πως, καραδοκῶ μὴ τυχὸν καί. eventum ἀναμένω τὴν ἔκδοσιν, «καραδοκῶ τὸ μέλλον».
 extrā πρόθ. μετ' αἰτ., (ἐκτὸς). 2) παρὰ μετ' αἰτιατ.

F

- facīle, ἐπίρρ. εύκόλως, φαῦλως.
 facīlis, e, εύκολος φαῦλος.
 fācio, fēci, factum 3. ποιῶ. proelium συνάπτω μάχην.—συγγραφή 87,4. facio διδω (= 1ο 86,5 ίδ. potestas καὶ fio).—facio ut κατορθώω ὕστε. Πλαθητικ. τοῦ facio εἴναι τὸ fio.
 factum, i, οὐ. γεγονός.

- facturus, *ἰδ.* facio.
 factus, *ἰδ.* fio.
 facultas, *ἀτις*, εὐκαρισία.
 fallo, *fefelli*, (falsum), 3. (*σφάλλω*).
 opinionem διαψεύσω τὴν γνώμην
 (ἥν οἱ ἄλλοι ἔχουσιν περὶ ἐμοῦ).
 φαίνομαι κατέταρος τῶν προσδοκιῶν τῶν σκληρῶν. non fallit aliquem quin + υποτακτ. = δὲν ἀπατεῖται τις ὅτι, (δὲν μένει τινὶ χρήσιμον ὅτι, ἀντιλαμβάνεται τις καλῶς ὅτι). opinio me fallit ή γνώμη με ἀπατᾷ, ἀπατῶμαι εἰς τὰς προσδοκίας μου, (πέρτω ξέω εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μου).
 falsus, (ώς ἐπίθ.), ψευδής.
 familia, ae, (οἰκογένεια). Πληθ. (= familiū) δοῦλοι, δημητρέται.
 feci, *ἰδ.* facio.
 fecisse, *ἰδ.* facio.
 fecissem, *ἰδ.* facio.
 febelli, *febellisse*, *ἰδ.* fallo.
 fere, ἐπίρρ. σχεδόν.
 fero, tūli, lātum, ferre (χντὶ fer- [χ]re), 3. φέρω. sententiam φέρω (χντὸς αἴνομα) γνώμην. impetum ὑπομένω τὴν ἔφοδον. non fero agnominiam δὲν ὑπομένω (δὲν ἀνέχωμαι) τὸ ὕνειδος.
 fides, *ἕπι*, πίστις, τὸ ἀξιόπιστον.
 fiducia, ae, πεποίθησις.
 fingi, παθ. ἀπραφ. τοῦ fingo.
 fingo, finxi, fictum, 3. πλάντω, ἐπινοῶ.
 finitimus, (ἐκ τοῦ finis), ὅμορος.
 fio, factus sum, fiēri, (παθητ. τοῦ facio), γίγνομαι. fides mihi fit πιστεύον μει καθίσταται, πιστεύω
 ti. caedes fit alicuius γένεσται σφαγὴ τινας. quoniam fieret dimicandi potestas ἐπειδὴ ἐδίδετο ή εὐκαρισία τοῦ μάχεσθαι' Ιδ. facio.
 firmus, ισχυρός, γενναῖος. cohortes firmissimae (ἐνν. ad dimicandum) κούρτεις γενναῖοταται, (χρονεῖσθαι τὸ ὄνθος τοῦ στρατοῦ).
 flamma, ae, φλόξ, πῦρ.
 fléo, ἔβι, ἔτυμ, 2. κλαίω.
 flumen, mīnis, οὐ. ποταμός.
 fore=futurum esse, *ἰδ.* sum.
 fortis, e, χνδρεῖος, γενναῖος.
 fortissime, ἐπίρρ. γενναῖοτατα.
 fortuna, ae, τύχη 95,1. συμφορά,
 ἀτύχημα, δυστυχία 103,4. 104,1.
 frētum, i, οὐ. πορθύρος.
 frumentarīus, σιτικός. Ιδ. res καὶ navis.
 frustrā, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ fraus χπάτη),
 ἀπατηλῶς, ὄνειρος 87,7.
 μάτην. 92,5.
 fūga, ae, φυγή.
 fuisse, *ἰδ.* sum.
 funditores, ὄρυμ, ἡ. σφενδονήται.
 futurus, *ἰδ.* sum.

G

- genus, *ἕρις*, οὐ. (γένος). τάξις.
 gerendus, *ἰδ.* gero.
 gero, gessi, gestum, 3. (φέρω—φερεῖ). bellum πόλεμον πολεμῶ 83,2. 103,2. reliquum negotium περατῶ, φέρω εἰς πέρας τὸ λοιπὸν ἔργον, συμπληρῶ τὸ ἔργον (-ῆς νίνης) 97,1.
 gestus, *ἰδ.* gero.

gladiūs, ii, ἀ. ξίφος.

gratia, ae, (χάρις). ισχύς. urbana
gratia dignitasque ἡ ἐν τῇ πόλει
καὶ δημοτικότης καὶ τὸ ἀξιώματος.
gravissimus (ύπερθ. τοῦ gravis),
βαρύτατος, δριμύτατος.

H

habeo, bui, bitum, 2. ξύνω. ratio-
nem absentis κρατῶ (κατὰ τὰς
ἐκλογὰς λογαριασμὸν) [τοῦ] ἐπόν-
τος, θεωρῶ ἔγκυρους τὰς εἰς ἀπέντα
δοθεῖσας ψήφους, θεωρῶ ἔγκυρους
τὴν ἐκλογὴν ἀπόντος. habeo per-
spectum (ἐντονώτερον τοῦ pers-
picio) διαγνώσκω. castra στρα-
τοπεδίων. hanc habitā oratione
τούτου τοῦ λόγου γενομένου, μετὰ
τοὺς λόγους τούτους.

hic, haec, hoc, οὗτος.

hōdīē, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ hōs [χρήσιμον
ἀρχαρ. ἀντὶ τοῦ hōs] καὶ die), κατὰ
ταῦτην τὴν ἡμέραν, σήμερον

honos, ōris ἀ. ἡ (ἐκ τοῦ ἀξιώματος)
τιμῆ. honores ἀρχαί, ἀξιώματα
83,5. Id. καὶ aetas.

hortatū (ἱεριρ. τοῦ hortatus) +γεν.
τῷ προτρόπῳ (τῷ παρατρύνει τινάς).

hortor, 1. ἀπόθ. συμβουλεύω, παρα-
τρύνω, προτρέπω.

hospes, hospitīs, ἀ. ξένος, ξενίζων.
hospitium, ii, οὐ. ὁ ἐκ φιλοξενίας
σύνδεσμος, ξενίς.

hostis, is, ἀ. ὁ πολέμιος, ὁ ἐχθρός.

I

iactio (πρόφ. jac̄io), iēci, iactum, 3.
βάλλω, βίπτω.

iacto (πρόφερε jacto), 1. [θριμιστ.
τοῦ iacio] = ostento). gratiam
dignitatemque καυχῶμαι ἐπὶ τῇ
δημοτικότητι καὶ τῷ ἀξιώματί (μου),
προσβήλω (έπιδεικτικῶς) τὴν δη-
μοτικότητα καὶ τὸ ἀξιώματα (μου).
iam (προφ. jam), ἐπίρρ. ἦδη.
Ibī, ἐπίρρ. αὐτοῦ, ἔκει.

idem, eādem, idem, ὁ αὐτός.

idonēus, κατάληγος.

ignis, is, ἀ. πῦρ.

ignominia, ae, ἀτιμία, σκειδος.
ille, illa, illud, ἔκεινος.

illic, ἐπίρρ. ἔκει.

illius, γεν. τῆς ἀντων. ille.

immisi, id. immitto

immissus, id. immitto.

im-mitto, 3. βίπτω ἐναντίον, (ἱξα-
ποστέλλω) 101,2. 101,4. 2)

βάλλω, βίπτω. immissa tela τὰ
βίπτόμενα (ύπὸ τοῦ ἐγχθροῦ) ἀκόν-
τικ, αἱ ἐχθρικαὶ ἐκτρεγδονήσεις
τῶν ἀκοντίων.

impeditus (μτχ. τοῦ impedio[=ιμ-
ποστέλλω] ἐκ τοῦ in καὶ pes πούς,
προβλ. ἐμ-ποσθ-ών), ἀστατος δύσκο-
λος (=difficilis).

imperātor, ōris, ἀ. στρατηγὸς (κυ-
ρίως: ὁ νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος
στρατηγὸς).

imperatorius, στρατηγικός.

imperīum, ii, οὐ. ἀρχὴ (=ius im-
perandi) 82,3. πρόσταγμα, κέ-
λευσμα, διαταγὴ 95,2.

im-pěro, 1. διατάσσω, παραγγέλω.

impetrātus, id. impetro.

im-pětro (in-pătro), 1. ἐπιτυγχάνω
κατορθώνω.

impētus, πūs ἡ (πρᾶλ. τὸ δωρικὸν ἐμ-πετ-εῖν [ἐμπίπτω] καὶ προ-πετ-ής). ἔφοδος, ἔρδομησις, ἐπίπλους.

im-plōro, 1. fidem alicuius (μεθ' ὑποτ. κατὰ παράλ. τοῦ ut) ἐπικαλοῦμαι τὸ ἀξιόπιστόν τινος, ζητῶ νὰ τηρήσῃ τις τὸν λόγον του (ὅπως...).

im-pōno, 3. εἰσιθέάω, φορτώω.

imposītus, ἵδ. impono.

im-prīmis (καὶ in primis) ἐπίρρ.

ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ, προπάντων.

in προθ. I. 1) μετ' ἀρχιρ. ἐν.—ώς πρὸς, ὅσον ἀρρόφ (εἰς) 84,3. ἐξ αἰτίας, ἔνεκα 85,3.-2) μετ' αἰτιατ. εἰς, κατὰ+γεν. 86,3. II. χρονικῶς 94,3, 103,3.-in itineribus ἵδ. iter. (ἴνδιτικῶς)* in labore καὶ περ τοῦ μόχθου ἔντος ὄμοιου. -82,4.

incendīum, ii, σ. πυρπόλησις. res quae sunt ad incendia ὕλαι καὶ ἐποίαι εἶναι (χρησιμεύσουσιν) πρὸς ἐμπρησμούς, ὕλαι εὑρεκτοί.

in-cendo (in καὶ cand[ε]ο), ndi, nsum, 3. πυρπόλαι, καίω 101,2. ἐξάπτω 92,4.

incessi, ἵδ. incedo.

incitat̄ο, ὅnis, (παρόρμησις). incitatio animi παρακίνησις τῆς ψυχῆς, ἐνθουσιασμός.

incitāt̄us, ἵδ. incito,

in-c̄ito, 1. (ἐλαύνω τι). παρορμῶ, προτρέπω «ἐποίω παροξύνω τινὰ ἐπὶ τι» 92,3. incitati fugā τεθέντες εἰς ταχεῖαν κίνησιν διὰ τῆς φυγῆς, δρομίας φυγόντες, ἐν κατεσπευστένῃ φυγῇ.

incognitus, ἄγνωστος.

incredib̄lis, e, ἀπίστευτος.

indē, ἐπίρρ. ἐκεῖθεν.

industrīe, ἐπίρρ. κρατερῶς, γενναχίως.

in-čo, in-ii, in-ítum, in-tre, 4. (εἰσέρχομαι). ineo consilium λαμβάνω ἀποφασιν.

inermis, e (in καὶ arma), ἀσπλος.

inferior, ἵδ. καὶ 0., inferius, οὐ. (τυγχρ. τοῦ infērus ὁ κάτω), κατώτερος ὑποδεέστερος (ἀριθμητικῶς).

infestus, (ἐγθρικός) ἐπιθετικός, ἔτοιμος πρὸς ἐπιθεσιν, ἔτοιμος πόλεμος.

infīmus καὶ īmus (ὑπερθετ. τοῦ infērus), κατώτατος.

in-fringo (in καὶ frango), frēgi, fractum, 3. συντρίβω, θραύσω, (ματαιώω).

inimicitia, ae ἔχθρα.

inimicus (in-amicus), ἔχθρός, πολέμιος.

inīquus (in-aequus ἀν-ισος), ἀνισος. Ἡ dimico καὶ subicio.

initio, ἐπίρρ. κατ' ἀρχήν, κατ' ἀρχάς.

initium, ii, σ. ἀρχή.

inītus, ἵδ. ineo.

iniussū (πρόσερε injussū κυρίως ἀραιρ. τοῦ iniussus), ἄνευ διαταγῆς, «δίχα παραγγέλματος»

innātus (μηγ. τοῦ in-nascor, innatus sum, innasci, 3. ἀποθ. ἐμφύσματι), ἐμφυτος, ἐμφεύκως.

inopīa, ae, ἔνδεια.

inquit, ἢ. ἐλλα-ιπτ. λέγει, εἶπε.

insigne, is, σ. διακριτικὸν σημεῖον, γνώρισμα. Πληθ. insignia, ūm, τὰ διακριτικὰ σημεῖα (τύμβοις) τῆς ἀρχῆς.

insolitus, ἀήθης, ἵσυνήθης. insolitus ad laborem ὀνάσκητος εἰς τὸν μόγθον (κόπον).

in-stītūo (in καὶ stātūo), ὕι, πtum, 3. σχηματίζω 93,5. ποιῶ (τινέον). ἀρχιζω, κάμνω. institutum est εἴθισται, καθιερώθη, εἶναι πατροπαράδοτον. 92,5.

institūtum, i, οὐ. θόος, σύστημα. in-sto, instīti,—, instare, 1. ἐπίκειμαι. insto acrius σφοδρότερον ἐπίκειμαι (ἐπιτίθεμαι).

instructus (μτχ. τοῦ instruo). scaphae instructae πλοιάρια ἐξήρτυμένα, (ἐφωδιασμένα διὰ τῶν πρὸς τὸν πλαῦν ἀπαραιτήτων).

in-strūo, xi, ctum 3. (ἱξαρτύω). instruo aciem παρατάσσω τὸν στρατὸν 88,1.

instruxi, iδ., instruo.

insūla, ae, γῆσσα.

int̄eger, gra, grum(ἱκέραιος). ἀνεταθένητος, δηλ. μετὰ πλήρων δυνάμεων, ἀρχησμωποίητος, ἐφεδρικός. inter, πρόθ. μετ' αιτιατ. μεταξύ. inter-

se πρὸς ἀλλήλους (μεταξύ των). inter-çēdo, 3. παρεμπίπτω.

inter-çō, ii, ȝtum, ȝre, 4. ἀπέλλημαι, γάνωμαι.

interficiendus, iδ. interficio.

inter-fīcio (inter καὶ fācio), fēci, fectum, 3, φονεύω.

interfūi, interfussem, iδ. intersum.

inter-ȝcō (πρόθερε interjicio), iēci, iectum, 3. παρεμβάλλω. interfi, iδ. intereo.

intermissus, iδ. intermitto.

inter-mitto, 3. (καταλείπω ἀχίνωδιαστημαχρόνου). spatio temporis. intermisso διαστήματος χρόνου (=χρονικοῦ) παρεμβληθέντος (μεσολαβήσαντος). 2. (ἀχίνω τι ἐπί των χρόνων). non intermitto iter δὲν διακόπτω τὴν πορείαν.

inter-sum, (ἐν μέσῳ εῖμαι). bello (δετ.), proeliis (δετ.) παρεμβολαι, λαμβάνω μέρος εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὰς μάχας.

intrā, πρόθ. μετ' αιτ..., ἐν, ἐντός. invicem, iδ. vicis.

ipse, ipsa, ipsum, αὐτός.

īs, ea, id, (γεν. eius, δετ. ei), εὗται. isdem, ἀντὶ iisdem, iδ. idem.

ita, ἐπίρρος εὗτω(ς).

itāque (=et ita καὶ οὕτω), θει.

item, ἐπίρρος. ὥσπετως.

itemque=et item.

itineribus, δετ. ἀραιρ. πλ. τοῦ iter. itinēris, γεν. ἐνική τοῦ iter.

iter (ἀντὶ [it[In]er], γεν. itinēris, οὐ. ὁδὸς πορεία, ὁδοπορία. semper sum in itineribus πάντοτε διατελῶ ἐν πορείαις (πορευόμενος)).

iūbō (πρόθερε jubeo), iussi, iussum, 2. διατάσσω, παραγγείλω.

iudicandus, iδ. iudico.

iudīco (πρόθερε judico), 1. ἐκφέρω γνώμην 83,4.—2) νομίζω, κρίνω 85,2. 99,3.

iūgum, i, οὐ. (πρόθερε jugum). ζυγίς (βάχις). ἔρησης ὅρους.

iūnior (πρόθ. junior, συγκριτ. τοῦ iuvénis—ζες), νεώτερος, στρατεύσιμος (ἡλικίας 17-46 ἑτῶν).

iūro(πρέζ.juro), 1. ὁρκίζομαι. iurandi causā τοῦ ἡμέτου: ἔνεκα, ἵνα ἡ· μάστις: τὸν δρκον (τοῦ στρατιώτου).

L

labor, ὄρης, ἡ. μόχθος, οκκουγία. laetitia, ae, ἀγαλλίασις, γαρά. lassitudo, dñnis, οκματος, σωματική ἐξάντησις.

latius, ἐπίρρ. συγκρ. (τὸ θετ. late σύρεως), εὐρύτερον.

latus, latēris, cū. πλευρά. latus apertum (ἡ ἀκάλυπτος τ. ἔ. ή δεξιὰ πλευρά). ή ἀπροσφύλακτος τοῦ στρατοῦ πλευρά, ήτις ἔχει ἀνάγκην πλαγίο φυλακής, εἴτε εἶναι ή δεξιὰ (86,3.93,4), εἴτε εἶναι ή κριτερά.

láudo, 1. (ἐπαινῶ). hoc laudans τοῦτο ἐπιδοκιμάζων, (λίαν εὐχαριστημένος μ' αὐτό).

laus, láudis, ἐπαινος, ἐγνώμων.

legatio, ὄνης, πρεσβεία, ἀποστολή.

legatus, i, ἡ, πρεσβευτὴς 90,2.97,5.

2) ὑποστράτηγος, ὑπαρχος 101,7.

legio, ὄνης, λεγεὼν (ἢ καὶ ἡ).

lenitas, ἀτις, ἡ πιότης, πραότης.

leviūs, ἐπίρρ. συγκρ. (τὸ θετ. levīter καύσως), ἐλαφρότερον, μετὰ μικροτέρας φορᾶς.

liberaliter, ἐπίρρ. (κατὰ τρόπον ἀνδρὸς ἐλευθέρου). φιλικῶς, φιλοφρόνως, μετ' εὐπροσηγορίας.

liberandus, id. libero.

liberius, ἐπίρρ. συγκρ. (τὸ θετ. libere ἐλευθέρως. liber, libera, libērum ἐ-λεύθ-ερος), ἐλευθερούμενος, εἰώτερον, (φιλικῶς πως).

libero, 1. ἀπολύτω, ἀνθρώ.

libertas, ἀτις, ἐλευθερία.

licet, licuit (καὶ licitum est), 2.

ἔξεστιν, εἶναι δυνατόν.

licui, id. licet.

locus, i, ἡ. τόπος. (Πληρ. loca, cū.).

locutus, id. loquor.

longe, ἐπίρρ. μακράν.

longior, ἡ. καὶ θ. ἕ. Υ. ιο. (γεν. iōris), συγκρ. τοῦ longus, ἡ id.

longius ἐπίρρ. συγκρ. (τὸ θετ. longe μακράν). μακρότερον.

longus, μακρός, πολὺ ἀπέχων, μακρινὸς (=longinquus).

loquor, locutus sum, loqui, 3. ἀποθ. λέγω, ὅμιλω.

luce, ἀραιρ. τοῦ lux.

lux, lucis, φῶς. primā luce (ἄριτη πρώτῳ φωτί, (τὰ ξημερώματα), ἔρχεται ἡ ημέρα.

luxurīa, ae, τρυφή, πολυτέλεια. αἰτ.-am, καὶ-em κατὰ τὴν ε'. κλ.).

M

magis, ἐπίρρ. συγκρ. μᾶλλον. magis—quam μᾶλλον—ἡ. Υπερθ. maxime μάλιστα.

magnitudo, dñnis, (μέγεθος) (ἡ σφραγίδοτης) τοῦ ἀνέμου.

magnop̄ere (ἡ magnō op̄ere), ἐπίρρ. μεγάλως.

magnus, μέγας (συγκρ. maior, ἡ. καὶ θ., maius cū., ὑπερθ. maximus).

maior, id. magnus.

manipulāris, is, ἡ. (ἡ ἀπλοῦσε στρατιώτης). ὁ τῆς αὐτῆς σπεί-

- ρας στρατιώτης, ὁ συντρατιώτης. manus, *ūs*, (πρθλ. μάδ-ρη=χείρ-ζεν εύ-μαρής), χείρ. usu manūque διὰ τῆς (πολεμικῆς) ἐμπειρίας καὶ τῆς ισχύος.
- mare, is, *oū*. θάλασσα.
- maximus, *iō*. magnus.
- medius (μέθ-յας, μέσσας, μέσος). μέσος. media acies ἡ μέση παράταξις, τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως.
- mensis, is, *ā*. (ἰων. μεσίς) [μεν-*s*]), μήν.
- mentio, ὄνις, μνεία.
- meritor, rītus sum, 2. ἀποθ. (εἴησαι ἔξιός τινος, πρθλ. μείρ-ομαι) ἀρελῶ, εὐεργετῶ. optime de aliquo meritus παρασχών τινι μεγίστας (πολεμικᾶς) ὑπηρεσίας.
- meridies, *ēi*, *ā*. (ἐκ τοῦ medius dies), μεσημέρια.
- meritus, *iō*, mereor.
- metus, *ūs*, *ā*. φόβος.
- meus, ἐμός, *iōnikos* μου.
- miles, lītis, *ā*. στρατιώτης.
- militaris, *ē*, στρατιωτικός.
- mille, *oū*. ἄνλ. ἐν τῷ ἑνίκ. ἀριθμ., γίγιστ.
- 2) Οὐσ. (μετὰ γεν.) ἡ γίλιαξ. mille equitum γίλιαξ ἵππεων, γίλιαι ἵππεις. Πληθ. milia (γεν. millum).
- minimus, *iō*. parvus.
- minor, *ā*. καὶ θ. minus, *oū*. (γεν. ūris. Συγκρ. τοῦ parvus), μικρότερος.
- miser, *ēra*, *ērum*, τλήμων, ταλαιπωρός, ένδεής, δυστυχισμένος.
- miserrimus, ὑπερθ. τοῦ miser.. mīsi, *iō*. mitto.
- missus, *iō*. mitto.
- mittendus, γερουσιδιβον τοῦ mitto.
- mitto, mīsi, missum, 3. πέμπω. βίπτω (=iacio) 93,1. 93,2. ἀποβρίπτω, ἀποβάλλω (=abicio) 95,4.
- modus, i, *ā*. τρόπος. quem ad modum (ἢ quemadmodum) τίνα τρόπον, τίνι τρόπῳ, πῶς.
- mōnēo, nīi, nītum, 2. (μετ' αἰτ. + ἀπρμφ.) ὑπενθυμίζω, ὑπομημήσκω.
- mons, montis, *ā*. ἔρος.
- monūi, *iō*. moneo.
- mor̄or, mortūus sum, mōri, 3. ἀποθ. ἀποθνήσκω.
- moror, 1. ἀποθ. (διατρίβω). ἐπιτραπέψυνω, ἀναβάλλω, καθάνω.
- mors, mortis, θάνατος.
- mortūus, (ἰδ. mor̄or), νεκρός.
- mos, mōris, *ā*. ἔθος.
- motus, *iō*. moveo.
- mōnēo, ūvi, ūtum, 2. κινῶ. castitra μετακινῶ τὸ στρατόπεδον, μεταστρατοπεδεύω, «ἀνίστημι τὸ στρατόπεδον», moveo me loco ἢ moveor loco (ἀφαιρ. = ex loco) μετακινοῦμαι. motus loco (ἀφαιρ.) ἐκτοπισθείς.
- multitudo, ūnis, πληθύς, πληθος.
- multo, 1. aliquem pecuniā ἔγινε τινα ἀργυρίῳ (χρηματικῶς), ἀπιθάλλω τινὶ γρηματικὸν πρόστιμον.
- multo, ἐπίρρ. πολλό. Συγκρ. plus πλέον. Ὅπερθ. plurūmum πλεῖστον.
- multus, πολύς, πολυάριθμος, Συγκρ. τοῦ multi (πολλοί) εἶναι plures, *ā*. καὶ θ., plura, *oū*. πλείστες (γεν. πλ. plurūm), καὶ ὑπερθ. plurūmi πλεῖστοι. 2) *oūs*. 87,3. 96,1. 99,3. munīo, ūvi, ūtum, 4. (δύνω).

προσφύγεται, προσφύγει 88,6.
προνοίο, σηνίς, πρόχωμα,
πράτο, 1. μεταβλήτω, ἀλλάζεται.

N

nactus iδ. nanciscor.
nam, σύνδ. διέται.
namque, σύνδ. (πρὸ φων. πάντοτε),
διέται. namque etiam «καὶ γὰρ
καί», καὶ λοιπόν, καὶ πράγματι.
nanciscor, nactus sum, nancisci, 3.
ἀποθ. (λαγχάνω). εὑρίσκω 96,3.
occasione τυγχάνω εὑκαιρίας.
secundum ventum τυγχάνω ἀ-
νέμου οὐρίου.
mascor, nātus sum, nasci, 3. ἀποθ.
γεννῶμαι.
naturaliter, ἐπίρρο. φύει, κατὰ φύσιν.
navicūla, ae, (ὑποκοριστ. τοῦ να-
vis), λεμβίσκος, πλοιάριον
navīgo, 1. πλέω. ad navigandum
πρὸς θαλασσοπλόιαν, πρὸς πλεῦν.
navis, is, ναῦς. navis frumentaria
ναῦς σιταγωγός. navis oneraria
ἡ φορτ(ηγ); ναῦς, «ὅλακς», «πλοῖο-
ν στραγγόλογον».
1) οὐ, (ἐπίρρο.). 2) σύνδ. ἵνα μή, ne
qui (=quis) ἵνα μή τις 98,2.
2) οὐ, μόρο. ἐγκλιτ. εἰ..., ς...
nec, καὶ ζῇ. Ιδ. neque.
necessariūs, ἀναγκαῖος. Οὐσ. ne-
cessarī, στρομ, ἀ. οἱ φίλοι, οἱ
συγγενεῖς 82,5.
necessē, (ζῆλ. [ἐκ τοῦ οὐ καὶ ἔξ οὐσ].
ἀπὸ τοῦ ἡ. cedo] = καρμία ὑπεκφυ-
γή). necesse est ἀνάγκη εἶναι.
neco, 1. (ἐκ τοῦ nex, φόνος. πρᾶτο.

νέκ-υς, νεκ-ρός), φονεύω, θυνατώ.
negotiātor, στρις, ἀ. μεγαλέμπορος,
τραπεζίτης (κυρ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις).
negotior, 1. ἀποθ. ἐμπορεύομαι, ζήτω
ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.
negotium, ii, οὐ. (nec καὶ στριum
ζῃ: ἀργία, ἀπασχόλησις), ζργον
97,1. ὑπόθεσις, ζήτημα 82,3.
nēmo^o(ἐκ τοῦ οὐ-hēmo[=homo]),
γεν. nullius (ἐντι: nemīnis), δεστ.
nemīni, αἰτ. nemīnem, ἀρ. nul-
lo, σύδεις (μόνον καθ' ἐνικ. ἀριθμ.).
Το οὐδ. εἶγαι nihil, οὐ ιδέ.
neque η nec, σύνδ. σύτε, μήτε, καὶ
δέν, χωρὶς νά. neque.. umquam
οὐδέποτε.
neu η neve, σύνδ. μηδέ, μηδὲ νά, καὶ
νά μή, χωρὶς νά.
neve, iδ. neu.
nihil,(γεν. nullius rei, δεστ. nulli rei,
ἀριθμ. nullā re), σύδεις. Ιδ. nemo.
nimīus, ὑπερβολικός, παρὰ πολὺ^o
μεγάλος.
nīši, σύνδ. εἰμή, ἐξαν μή (==si non).
noctū, ἐπίρρο. νύκτωρ, διὰ νυκτός.
nocturnus, νυκτερινός.
noli, β'. έν. προστατ. τοῦ ἡ. nolo.
nōlo(ἐκ τοῦ οὐ-vōlo δὲν θέλω) nolui,
nolle, δὲν θέλω. noli existimare
(==ne existimavēris) μή νόμιζε,
μή νομίσης
nomen, mīnis, οὐ. ξνομα.
non, οὐ, ζῇ, δὲν (ἐκ τῆς ἀρχαίης
λέξεως noenum == ne unum).
nōnus, ξνατος.
noster, nostra, nostrum, ήμέτερος,
(ἰδικός μας). Πληθ. οὐσ. nōstri,
στρομ, ἀ. οἱ ήμέτεροι.

notitia, ae, γνωριμία.

novem, ἑννέα.

novus, νέος.

nox, noctis, νύξ. nocte κατὰ τὴν
νύκτα.

nullus, οὐδεὶς, (γεν. nullius) non
nulli καὶ nonnulli, τινὲς, μερικοί.

numerus, i, ἀ. ἀριθμός. servorum
numero (ἀριθμῷ) ἐν δυάλων τάξει.

quo in numero ἐν ὅ ἀριθμῷ
(ἐντὸς quorum in numero ἐν τῷ
ἀριθμῷ τῶν ὅποιων).

nunc, ἔπιρρο. νῦν, τώρα.

nuntius, ii, ἀ. (ἐν τοῦ novus καὶ
venire), ἄγγελος 102,6. 102,7.

ἄγγελία, εἰδησίς 101,3. 101,4.

O

ob, πρόθ. μετ' αἴτιατ, ἔνεκα, διὰ + αἴτ.
obiecēram, id. obicio.

obiectus, (μτχ. τοῦ obicio). ἔναντι
κείμενος, προκείμενος.

ob-icō (πρόφερε objicio), iēci,
iectum, 3. (προβάλλω). ἀντιτάσσω
88,6. μέμρομαι τινί τι, κατακρίνω
τινὰ διά τι, φέγω 96,2.

occasio, ὅνις, εὐκαιρία.

oc-culto, 1. ἀποκρύπτω.

oc-cūpo, 1. καταλαμβάνω, γίνομαι κύ-
ριος 104,1. ἀπαγχόλω, περιπώ
(πάντοτε ἐν τῇ παθητ. μτχ.) 97,1.

oc-curro, occurri καὶ occucurri, oc-
cursum, 3. (χνευ ἐκθρ. διαθέτεως)
alicui ὑπαντώ τινι, ἔρχομαι εἰς συ-
νάντησιν τινος 98,3.—(μετ' ἐκθρ.
διαθέτεως) περέδω (πρὸς συνάντησιν
τοῦ ἐκθροῦ) 92,3 97,3.

octāvus, ἕγδοος.

octoginta, ὁγδοήκοντα.

officium, ii, (ἐκ τοῦ [opi-fäcium =
ops ἡ opus+facere]), σ. καθῆ-
κον, ἐντὸς ἡ 103,4. Πληθ. ὑπουρ-
γίαι, ἐνδεῖξεις εὐνοίας (εὔμενείας),
ἐκδευλεύσεις, εὐεργεσίαι 90,1.

omnis, e, πᾶς. 2) σ. 82,2. 82,5.

83,5. 86,1.87,7. 92,3.96. 2.98,2.

onerarius (ἐκ τοῦ onus, ζηρις, σ.
φορτίον). φορτηγικός, φορτηγός.

opéra, ae, (έργασία), ἐνεργὸν μέρος,
βιοήθεια 83,3. ὑπηρεσία 91,2.

opere, ἀφαιρ. τοῦ opus.

opibus, id. ops.

opinio, ὅνις, γνώμη «ύποληψίς»,
προσδοκία 96,4, καλὴ ἴδεα, γνώμη,
φήμη, δόξα 82,2.

oporteretne, (δύο λέξεις: oportē-
ret [ἰδί oportet] καὶ τό ἐγκλιτ.-νέ)
oportet, τείτ, 2. (ὅ. ἀπρόσωπον).

πρέπει, εἶναι ἀνάγκη, ἐπιτρέπεται.
oportunissíme, ἔπιρρο. (ὑπερθ. τοῦ
oportūne), ἐν χρόνῳ λίγαν εὐθέτῳ.

oppidum, i, σ. πόλις.

op-pōno, 3. ἀντιπαρατάσσω.

opposui, id. oppono.

op-pugno (ob-pugno), 1. castra
«κατὰ κράτος αἱρέω», κυριεύω βίᾳ
τὸ στρατόπεδον 95,1.

[ops], ὅπις, ἴδια πληθ. opes αἱ
(στρατιωτ.) δυνάμεις

optime, ἔπιρρο. id. bene.

opus, opēris, σ. (έργον). ὁγυρώ-
σεως ἔργον 97,2. 97,4.

ordo, ordinis, ἀ. τάξις. ordo se-
natorius ἡ συγκλητικὴ τάξις
83,3. 97,5. τάξις (στρατιωτῶν)

92,2. 93,2. στοίχος, στόχος
101,2. λόχος(=centuria) 104,3.
orior, ortus sum, oriri, 4. ἀποθ.
(ἀνατέλλω, φύσιμο). initium victo-
riae oritur ἡρῷη τῇς νίκης γίνε-
ται (προέρχεται).
orirētur, πρ. ὑποτ. ίδ. orior.
cs, oris, cū. (πάσμα). πρόσωπον.
ostendo (obs=ob καὶ tendo), os-
tendi, ostentātum, 3. δεικνύω.
ostento, 1. (θαυμιστ. τοῦ ostendo),
ἐπιδεικνύω, (προεξάλλω),

P

paene, ἐπίρρ. σχεδόν.
palam, ἐπίρρ. ἀναφενδὲν (ἀντιθ.clam).
palma, ae, παλάμ-μη, γειρ. ίδ. pando,
pando, pandi, passum καὶ pan-
sum, 3. (πετάννυμ). passis pal-
mīs μετὰ χειρῶν ἐκτεταμένων
(πρὸς οὐεστίαν ἢ παράδεστον).

pār, pāris, ἵσις, ὅμοιας. par atque
antea ὁ αὐτὸς καὶ πρότερον, ὁ αὐτὸς
ἢ πρότερον, ὁ αὐτὸς ὡς πρότερον.
parātus, (ἔτοιμος). animo (ἴρειρ.)
paratus πρόθυμος.

parēo, rūi,—, 2. (μετὰ θετ.) ὑπα-
κούω, πειθέμα.

pār̄io, pep̄ri, partum, 3. (γεν-
νῶ). victoriam κτῶμα (ἱποκτῶ,
κεζδίζω) τὴν νίκην.

parūi, ίδ. pareo.
pars, partis, μέρος. multis parti-
bus (=multo πολλῷ), κατὰ πολὺ.
partīcēps (ἰν τοῦ pars καὶ capio),
γεν. particīpis, μέτωχος, κοινωνός.
particēpes, πλῆθ. τοῦ particēps.

partim—partim, ἐπίρρ. ἐν μέρει
μὲν —ἐν μέρει δέ, τὸ μὲν —τὸ δέ.
partīfor, partītus sum, tri, 4.
ἀποθ. διανέμουμαι, διανέμω.
partus, ίδ. pario.
parvūlus (ὑποκαριστικὸν τοῦ par-
vus), λίγη μικρός.
parvus, «παῦρος» μικρός, ὀλίγος.
Συγκρ. minor, ἡ. καὶ θ., minus,
cū., καὶ ὑπερθ. minūmus, ἡ ίδε.
passus, πς, ἡ. βῆμα. (Ἐν βῆμα =
5 πόδες, δηλ. 1^μ, 48. Ἐπομένως
milia passum=1 βωματίκὸν μί-
λιαν. τ.ξ. περ 1^½ γηλιμπρ.). milia
passuum VI=6 γηλιαδες (βωμ.)
βημάτων, (περίπου 9 γηλιμπρ.)
passus, ίδ. pando(98,2) καὶ patiens.
pater, patris, ἡ. πατήρ.
pateretur, ίδ. patior.
patīor, passus sum, pāti, 3. ὑπο-
μένω, ὀνέχομαι. patiens, ntis
καρτεριός.
patientissīmus, ίδ. patiens.
(páucus πρθ. παῦ-ρος, μικρός, ὀλί-
γοτέρος, κυρίως ἐν τῷ πληθ.). ὀλίγοι.
2) οὐς. οἱ ὀλίγοι 97,5. ὀλίγα τινά,
ὅλιγας λέξεις 98,2.
paulātim, ἐπίρρ. (γρον.) κατὰ μικρόν.
paulo, ἐπιρρηματ. ἀφειρ. πρὸ συγ-
χριτικῶν μικρῷ, ὀλίγῳ.
pax, pacis, εἰρήνη.
pecunīa, ae, γρῆμα, γρήματα.
pello, pep̄lli, pulsum, 3. (ώθω).
exercītum ἀπωθῶ (τρέπω εἰς ζυ-
γῆν) τὸν στρατὸν (=fugo, vincō).
per, πρόθ. μετ' αἰτ. διὰ + γεν. Δηλ. οἱ
τὸ σργανον τῇ βοηθείᾳ, διὰ + γεν.
(ἔργανον ἐπὶ προσώπων) 90,1.

- 100,2. 101,3. 103,2.—διὰ+γεν. (τὸ μέσον ἡ τὸ ὅργανον ἐπὶ πραγμάτων) 82,5. —ἔνεκα, διὰ+αιτ. (=propter) 87,4. —χρονικῶς, κατὰ+αιτ., ἐν τῷ παρελεύσει 84,5.
- per-cīpīo (per-cāpīo), cēpi, cēptum, 3. (καταλαβάνω). percipio usum ἀποκτῶ (παρασκευάζω ἐμαυτῷ) ἔμπειρίαν, γίνομαι ἔμπειρος.
- per-dūco, 3. (προσάγω). παρατείνω, ἐπιμηκύνω.
- perductus, i. perduco.
- perexigīus, λίγη διάγος, λίγη μικρός.
- perfectus, i. perficio.
- perfēro, 3. διαδίδω, ἀγγέλλω. fama perfertur φήμη διαδίδεται (φθάνει), λόγος θρυλεῖται.
- per-ficīo(per-fācio), fēci, fectum, 3. συντελῶ.
- per-fūgīo, 3. καταρεύγω.
- pericūlum, i. εὐ. κίνδυνος. (ποιητ.) 83,4. magno eorum capitinis periculo (δοτ.) est εἶναι πρὸς μέγαν τῆς κερδαλῆς αὐτῶν κίνδυνον, παιζουσι μὲ τὴν ζωὴν των.
- peritus, ἔμπειρος, πολύπειρος
- pernicītas, ἄτις, εὐκινησία.
- perpetūs, ἀδιάλειπτος, συνεχῆς. perpetuum tempus πᾶς ὁ χρόνος.
- per-sēquor, 3. ἀποθ. καταδιώκω. ini-
- micītias καταδιώκω τὰς ἔχθρας, ἀκδικοῦμαι τοὺς ἔχθρούς μου.
- perspectus, (μτχ. τοῦ perspicīo, spexi, spectum, 3. διερῶ), i. habeo.
- per-suādēo, suāsi, suāsum, 2. (μετὰ δοτ.) πείθω τινά, προτρέπω.
- presuāsi, i. persuadeo.
- per-terrēo, 2. καταρρεοῦ, καταπτεῖ. perterrītus animo (χραιρ.) ἀποτεθαρρημένος, ἀπολέσας τὸ ηύνον, ἄνευ ηθικοῦ, (ἐν ηθικῇ ὥν καταπτώσει).
- per-tīnēo (per-tēneo), tinūi,—, 2. διήκω, ἐκτείνομαι, γειτνιάζω.
- per-turbo, 1. καταθρύβω.
- per-vēnīo, 4. ἀρινοῦμαι, φθάνω.
- pestilentīa, ae, (ὁ νοσηρὸς ὥρη). pestilentia autumni τὸ νοσηρὸν (τὸ δερῦ) τοῦ φθινοπώρου κλῖμα.
- petissem (=petivissem), i. peto.
- petīvi, i. peto.
- pēto (πρβλ. πέτ-ομαι), petīvi (καὶ petīi), petītum, 3. ζητῶ, ἀπαιτῶ 82,4. pacem ἐπιζητῶ (εὔχομαι) τὴν εἰρήνην. salutem ἐπιζητῶ, τὴν σωτηρίαν.—προσπαθῶ καταφύγω εἰς.. (=configio) 93,6.
- pice, χραιρ. τοῦ pix.
- pīlum, i. εὐ. ὑστέρες, ἀκόντιον τῶν, Ρωμαίων ὀπλιτῶν). infestis pilis (χραιρ.). δὲ ἀκόντιον ἐγχιριῶν, μὲ τὰς ἀκόντια προσεβλημένα.
- pīlus, i. ἀ. (=ordō), λόγος τῶν τριαρίων (τ. ἔ. τῶν πρεσβυτάτων τῶν καὶ μάλιστα ἔμπειροπολέμων τοῦ λεγεῶνος). Ἄλ. duco.
- pix, pīcis, πίσσα.
- plācet, cūit,—, 2. ἀπροσ. δοκεῖ τινι, νομίζει (εὑρίσκει) τις (ώς) καλόν.
- planicīes, ēi, πεδιάς, πεδίον.
- plerīque, pleraeque, plerāque, (γενικὴ plurimōrum, -ārum, -ōrum), οἱ πολλοὶ, ή πλειονέτης.
- plerumque, ἐπίρρ. ως ἐπὶ τὸ πολλόν.
- plures,-ā, (γεν. plurūm), πλείσινες.

pollicēor, cūtus sum, 2. ἀποθ.

ὑπισχγοῦμαι, (*ὑπόσχομαι*).

pondus, *χρις*, cū. (*έχρος*). ἀρθρίνει,
πληθυνει.

pōno, posūi, posūtum, 3. τοποθε-
τῶ, τάσσω.

porta, ae, πύλη (*στρατοπέδου*).

portus, *πος*, ἡ. λιμήν.

possem, πρτ. ὑποτάκτ. τοῦ possūm.

possim, ἔνεστ. ὑποτάκτ. τοῦ pos-
sum.

possum (potis η̄ potē καὶ pot-
[πρβλ. πόσι-ι] + sum), potūi,
posse, δύναμαι. potest καθίστα-
ται δύναται 100,4.

post, ἐπίρρ. εἰτα, ἔπειτα. Ἰδ. dies.
post-ēa, ἐπίρρ. (post+άραιρ. ἐπίρρ.
eā), *ὕστερον*, κατόπιν, εἰς τὸ μέλλον.

postērus, (*ὕστερος*). 2). Οὐσ. in po-
stērum (ἔνν. diem ήμέραν) εἰς
τὴν ὕστεραίαν, τὴν ἐπομένην.

postrēmo, ἐπίρρ. τέλος, ἐντὸς λέγω.
postūlo, 1. aliquem alicuius rei
κατηγορῶ τινά τινος, (διὰ τι). [Κυ-
ρίως postulo aliquem in quaes-
tionem ζητῶ τινα εἰς ἀνάκρισιν
(ἔνώπιον τῶν δικαιστῶν)].

potestas, ἀτις, εὐκαιρία.

potīor, potītus sum, potīri, 4.

ἀποθ. γίνομαι κύριος.

potītus, iδ. potior.

potūi, iδ. possum.

praeceptus, iδ. praecipio.

prae-cīp̄io(prae-cāp̄io), cēpi, cep-
tum, 3.(προλαμβάνω).animo vic-
toriam διὰ τοῦ νοῦ(ἐν τῇ φαντασίᾳ)
προλαμβάνω (προεξισθλῶ) τὴν νίκην,
ἥδη ἐν τῶν προτέρων θεωρῶ ἐμαυτῶν

νικητὴν 87,7. προδιαγράψω, δια-
τάσσω ἐκ τῶν προτέρων 93,1.

praeda, ae, λεία, λάζυρχ. 1 praedīco, 1. μνημονεύω. ἀναφέρω
90,1. ἀμολογῶ 104,1.

2 prae-dīco, 3. διδω ἐκ τῶν προτέρων
ἐντολὴν, προδιατάσσω, παραγέλ-
λω 92,1.

praedixēram, iδ. 2 praedīco.

praedo, σnis, ἡ. πειρατής, λῃστής
τῆς θαλάσσης.

praeēram, praeessem, iδ. praesum.
praefectus, i, ἡ. (ἐπιμελητής). regius

ἢ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνά-
μεων τοῦ βασιλέως «στρατίαρχος».

praemīum, ii, cū. ἀμοιβή. praemia
pecuniae ἀμοιβαὶ χρημάτων, (ἀ-
μοιβαὶ χρηματικαὶ).

praepāro, 1. παρακευάζω (=com-
pāro) 84,1. praeparātus προπα-
ρεκευασμένος 101,4.

prae-pōno, 3. προστημι, τάσσω ώς
διεικητήν, κάριν ἀρχηγόν.

praeponuēram, iδ. praepono.

praeſentīa, ae, (παρουσία). 2) ἢ παρ-
χρόνος. in praesentiā ἐν τῷ πα-
ρόντι, τὸ γε νῦν.

praeſidīum, ii, cū. φρουρά, φύλακες,
βοήθεια 88,5. 89,1.2. 93,7. 94,5.
99,4. 101,3. 101,5. δικυρὸς τόπος,
κατεχόμενος ὑπὸ φρουρᾶς 83,3.

praeſtitissem, iδ. praesto.

prae-sto, stīti, (stītum), stare, 1.
(μτχ. μελλ. praestatūrus), (ιστα-
μαι ἐμπρός). operam παρέγω βοή-
θειαν, λαμβάνω ἐνεργὸν μέρος. of-
ficiūm ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον 85,2.
103,4.

- prae sum, fui, esse (μετὰ θετ. διστανθή, εἴμαι διστανθής). prodeatis, δ' πληθυντ. ύποτακτ. τοῦ
 praeter-έα, ἐπίρρ. (praeter+άρχιο. έα), ἐκτὸς τούτου, ἐκτὸς τούτων.
 praetor, ὄρις. ἀ. (ἐκ τοῦ δ. prae-έο προσπερένομαι), στρατηγός, προτίτωρ.
 praetoriūm, ii, σ. ἡ σκηνὴ τοῦ στρατηγοῦ, τὸ στρατηγοῦ 82,1. ἡ κυριωτέρα θέσις τοῦ στρατοπέδου ἔνθα ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ στρατηγοῦ,
 στρατηγοῖς (στρατηγεῖον), «περίστασις στρατηγού» 94,6.
- praetoriūs, στρατηγικός, τῶν ἀρχόντων 82,5. porta praetoria ἡ (πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐστραμμένη) πύλη τοῦ στρατοπέδου, πύλη στρατηγίς.
 2) Οὐσ. (ἐνν. vir) ὁ διατελέσας στρατηγός, δι πρώην στρατηγός 82,3.
 prēmo, pressi, pressum, 3. πιεζω.
 primo, ἐπίρρ. κατ' ἀρχάς.
 primum, ἐπίρρ. ἀρχήν, ἐν πρώτοις.
 primus, πρώτος.
 prior, ἀ. καὶ 0., prius, σ. (γεν. -ōris), πρότερος.
 pristīnus, δὲ πρὸν, δὲ πρότερος.
 pristina opinio ἡ προσέρχεται
 prius, ἐπίρρ. πρότερον (ἰδ. prior)
 prius quam καὶ priusquam
 (ἀκόμη) πρὸν ἥ.
 privātus, (ἰδιωτικός).-Οὐσ. δὲ ιδιότης (κυρίως· δὲ ἀνευ δημοσίου ἀξιώματος).
 prīvo, 1. (χπο)πτερώ.
 prō, πρόθ. μετάρχιο. (πρό). ἐν ἀνόματι, γάριν+γεν., λαμβάνων ὑπέψυν.
 pro-curro, cucurri, cursum, 3. (τρέχω ἐμπρός). ἐρχομένη (θρομακίως).
- prodeatis, δ' πληθυντ. ύποτακτ. τοῦ
 δ. prod-eo, δὲ λέε.
 prod-έο (pro, prod- καὶ έο), ii, ίτυμ, ίτε 4. (προβατίνω). animo firmiore μετὰ φυγῆς θαρράλεωτέρας, (θαρράλεωτερον) προγωρῶ.
 proditio, σnis, προδοσία.
 proditus, iδ. prodo.
 pro-do, δίδι, δίτυμ, 3. προδίδω.
 pro-dūco, 3. (προάγω). producō προγωρῶ 100,2.—προάγωμαι, προρακινοῦμαι 104,3.
 productus, iδ. produco.
 proelīor, 1. ἀποθ. συνάπτω μάχην, μάχουμαι, συμπλέκομαι, πολεμῶ.
 proelīum, ii. σ., συμπλοκή, μάχη.
 proelium equestre μάχη ἐπιπομή, ἐπιπομαχία.
 profectio, σnis(ἐκ τοῦ proficiscor), ἀναγκάρησις.
 prefectio, iδ. proficiscor.
 proficiscenti, iδ. proficiscor.
 proficiscor, fectus sum, ficiisci, 3. ἀποθ. προεύμωναι.—πλέω 101,4.
 profundi, iδ. profundo.
 pro-fundo, fundi, fūsum, 3. (ἐκγέω). me ἐκγέομαι σμηνηδόν, ἐξαπλοῦμαι, ἐξορμῶ.
 pro-grēdīor(pro-grādīor), gresus sum, grēdi, 3. ἀποθ. προβατίνω, προχωρῶ, ἀσθέω πρὸς τὰ πρόσω.
 progressus, iδ. progredior.
 pro-hibeo (pro καὶ h̄beo), būi, bītum, 2. εἰργω· aliquem aquā (άρχιο.) καθαύω τινὰ ἀπὸ τοῦ θύσατος, (καθαύω τινὰ ἀπὸ τῆς θύρεύσεως).
 projectus, iδ. proicio.
 pro-icīo(πρέζ. projicio, pro-iācio),

ἰεῖ, iectum, 3. ἀπορρίπτω, ἀποβλήλω 98,1 — proicior (= proicio me) ad terram φίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὴν γῆν, φίπτομαι πρὸ τῶν ποθῶν τινος 98,2.

pro-nuntio, 1. (ἐξαγγέλω) προαναγγέλλω, προθηλῶ 94,3. διαδεσκιῶ, λέγω 87,2.

propinquus (ἐκ τοῦ prope, propinquus πρελ., long-inquus). πλησιάζωρος 88,5. Οὐσ. πληθ. οἱ συγγενεῖς (κυρίοις ἐξ αἱματος) 103,2.

propior, ἡ. καὶ 0., ὕιος, οὐ. (γεν. -ioris), συγκρ. ἐγγύτερος πλησιέστερος. Υπερθ. proximus.

propius ἐπίρο. συγκρ. (θετ. prope, ὑπερθ. proxime), μετ' αἰτ., ἐγγύτερον, πλησιέστερον

pro-pōno, 3. δημοσιεύω (τι ἐπὶ πινακος εἰς κοινὴν θέαν).

propositum, i. οὐ. σκοπός, πρέθεσις, propositus, id. propono.

proposuisse, id. propono.
propter, πρόθ. μετ' αἰτ. διὰ + αἰτ., ἔνεκα.

proptereā, ἐπίρρ. (propter + ρειαρ. -eā), τούτου ἔνεκα, διὰ ταῦτα. propterea quod διὰ ταῦτα ἔτι, διότι.

prosecūtus, id. prosechor.
pro-sēquor, 3. ἀποθ. ἐπομαί, ἐπακολουθῶ, συναδεύω.

protectus, id. protego.

pro-tēgo, xi, ctum, 3. σκεπάζω, καλύπτω.

protinus, ἐπίρρ. (pro καὶ tenuis). (παρ)εὑθύς, ἀπ' εὑθείας.

provincia, ae (ἡ πρέστω νικηφόρως

πορεία τοῦ στρατοῦ). ἐπαργία, proximus id. propior, publīcus, θημέσιος. idē res. puer, puēri, ἡ. παιδις. pugna, ae, μάχη. pulsus, id. pello.

Q

quadraginta, τεσσαράκοντα. quam, ἐπίρρ (μετ' ἐπιθέτ. πόσον πολλό). 1) πρὸ ὑπερθετ.: ὅσον τὸ δυνατόν, ὡς 102,3. 2) μετὰ συγκριτικῶν: ἢ 92,3. 95,4. id. καὶ prius.

quando, ἐπίρρ. ποτέ, (καμπὶ ἀ φορά).

quantus, (ε)πόσος.

quantuscumque, ὅσοσδήποτε (πολὺς). quartus, τέταρτος.

quascumque, id. quicumque.

-que, ἐγκλιτ. τε, καὶ, καὶ (χαλκ.) 95,3. querens, id. queror.

queror, questus sum, quéri, 3. ἀποθ. παραπονοῦμαι, μετὰ παραπόνου λέγω.

qui, quae, quod, ὅς, ὅστις, ὁ ὅποιος.

qui (καὶ quis), quae (καὶ qua), quod (ἐπιθετικῶς), τίς, τί.

quibusdam, ἀρχιρ. πλ. τοῦ quidam, quicumque, quaecumque, quodcumque, οἰσσδήποτε.

quidam, quaedam, quoddam (ἐπιθετικῶς), τίς, τί.

quidem, σύνδ. γε, βεβαίως.

quidnam, id. quisnam

quiētus (μαγ. τοῦ quiesco ἡσυχάζω), ἡσυχος, ἀκίνητος.

quin, σύνδ. (εἰς τὰς ἀρχ. ἀφ. qui + ne

μετὰ μίαν ἀρνητικὴν κυρίαν πρότασιν) + ὑποτακτ. ὅτι. Ἰθ. fallo.
quind scim, δέκα πέντε.
quinque, πέντε.
quinquerēmis, is, κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐ. navis, ἐκ τοῦ quinque καὶ remus=κώπη), πληθ. αἰτ. quinqueremis καὶ quinqueremes, ἡ πεντήρης (ναῦς). quis, quid? τίς; ποῖος;
quis (καὶ qui), quid, τίς, τί.
quisnam, quidnam (quis καὶ nam), τίς ποτε, τίς λοιπὸν σκοποῦ, τίνα ποτὲ σκοπόν.
quisquam, quaequam, quidquam (quicquam) (ἴνι ἀρνητ. καὶ ὑποθετικὴν προτάσιν), τίς.
quisquis, quaeque, quidquid (καὶ quicquid). (πάζεστις, ἔστισθηποτε.
quod, σύνδ. (μεθ' ὑποτακτ. = ut εδ), ἵνα τοσούτῳ 86,2. 98,2.
quod, ὅτι, διότι.
quoniam, σύνδ. (quom=cum καὶ iam), ἐπειδὴ (λοιπόν), ἐπειδὴ (βεβαίως).
quoque (πιθανῶς ἐκ τοῦ quod καὶ -que=μετὰ τούτου ἐπίσης). καί, ὅτι, ἐπίσης. (Γίθεται ἐγκλιτικῶς μετὰ τὴν τονιζομένην λέξιν).

R

radix, τίς, (βέβα πρᾶλ. ὁρά-τε).
Μεταρρ. ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ=ὑπώρειαι, πρόποδες (ὅρους).
rat̄yo, ὄνης, (r̄eōr, r̄atus sum, r̄eri,
2. ἀποθ. λογίζομαι), ὑπολογισμός,
μέριμνα, φροντίς 82,5.-μέσσον 83,5.

τρόπος 85,2. 100,1. 101,4, σύνσησις, φρόνησις, περίστασις 92,4. αἰτία, αἰτιολογία, δικαιολόγησις 86,2. recens, ntis, νεόδρεπτος, νεωστὶ καπέλης 96,1. 2) οὐσ. ὁ μὴ λαβὼν εἰσέτι μέρος εἰς τὴν μάχην, ὁ μὴ κεκυρωθεὶς.
recepisse, ἀπραμ. πραμ. τοῦ recipio, recepissem, receptus, i. recipio, re-cip̄yo (re-cāpio), cēpi, cēptum, 3. (χνάλαχιθάνω). ὑπεισγένεσις 82,5. recipio me ὑπεγραφῶ, ἀπογραφῶ 97,2. 102,1. 102,6. κάρην δεκτόν, ξενίζω 102,7. 103,3. συνενῶ 82,1.
recupero, 1. (ικ τοῦ re-cipero [=re καὶ capio]), χνάντωμα, χνάντω, κερδίζω ἐκ νέου.
recusatō, ὄνης, ψευδησις.
recūso (re καὶ causa), 1. recuso
νῆ ἀποκρύω, (δὲν θέλω γά...).
red-χο, ἕι, ἕιτο, ἕιτε, 4. ἐπανέρχομαι) ad gladium καταφεύγω εἰς τὸ ξίφος (ἔρχομαι εἰς γειρατεῖαν συμπλοκήν, εἰς ξιφομαχίαν), redītus, πᾶς, ἀ. ἐπιστροφή, ἐπάνοδος.
re-fēro, tūli, lātum, ferre, 3. καρμίζω.
re-fīc̄yo (re-fācio), fēci, fectum, 3. (πάλιν ποιῶ), συμπληρῶ (τὰ κενὰ τοῦ στρατεύματος).
re-fūḡyo, fūgi,—, 3. (ἐπίσω φεύγω). καταφεύγω, διὰ τῆς φυγῆς ζητῶ τὴν σωτηρίαν ἐκφεύγω, (=recipio me) 95,4. 99,4. 5. 101,6.
regīus, δικαιούς, τοῦ δικαιλέως.
relātus, i. refero.
relictus, i. relinquo.

re-linquo, *līqui*, lictum, 3. κατα-λείπω 87.3 relinquo cohortes prae-sidio (θετ.) καταλείπω καέρ-τεις (ώς) φρουρὰν 89,2 95,3. ἀπο-λείπω 92,1. ἐγκαταλείπω 97,2.0 έ-το οὐν ἔστερχ μαίρει, θεωρῶ τι ὡς δευτερεύον, ἐγκαταλείπω 101,2 reliquēram, iδ. relinquō.

re-líquus, λατός, υπέλατος.

re-mānēo, mansi, —, 2. μένω δπίσω, παραμένω.

remansi, iδ. remaneo.

re-mitto, 3. πέμπω δπίσω.

re-nōvo, 1. ἀνανεώνω. rursus re-novo (κατὰ πλεον αστὸν) πᾶλιν ἐκ νέου ἀναλημβάνω. (ἐπαναρχίζω).

re-pērīo, reppēri, repertum, 4. (ἀνευρίσκω). occasionem τυγχάνω εὑκαιρίας, εύρισκω εύκαιρίαν.

repressi, iδ. reprimō.

re-prēmo(re-prēmo), pressi pres-sum, 3. ἀναπτέλλω, μειώω 92,5. ἀναπέπτω, ἐπέχω (σταματῶ) 93,1.

re-quiesco, ἔνι, —, 3. ἀναπαύομαι, (ξεκονταράζομαι).

rēs, rēi, πρᾶγμα. res militaris (τὸ στρατιωτικὸν πρᾶγμα), αἱ πο-λεμικαὶ ἐπιχειρήσεις 83,3. res frumentaria (πρᾶγμα σιτικὸν), τὰ ἀρτοῦν εἰς τὸν σῖτον, τὰ ἐπι-τήδεια. res publica ἡ respu-blica, γεν. αἱ δοτ. rei publicae αἱ π. πολιτεία, (κράτος).

re-sisto, stīti, —, 3. ἀνθίσταμαι, μά-γομαι.

re-spīcio, (re καὶ [spēcio]), pexi, pectum, 3. (στρέφω δπίσω γὰ-ΐσω) στρέψομαι (πρέστι τινα).

re-spondēo, ndi, nsum, 2. ἀποκρί-νομαι. ἀπαντῶ.

retentus, iδ. retineo,

re-tīnēo (re καὶ tēneo), tinai, tentum, 2. (οὐκ ἔστι ἀπελθεῖν). θέν-ἀρένω, θέν ἐγκαταλείπω, θιατηρῶ 92,3. retineor ἀμπεδίζομαι 102,5.

reversūrus, iδ. revertor.

re-verto, reverti, (ἐξ ἑνεστ. re-verto), reverti, 3. ἀποθ. (ἢ παγ-aversus), ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέ-ψω, ἐπαναχάμπω.

rex, regis, ἡ. ὁσιότερος.

ripa, ae, σχημή ripa impedita σχημή ἀπρόσθατος, (δύσκολος).

rivus, i. ἡ. βιάνιον, (ποτάμιον).

robur, robōris, oī. (χρυσία δρῦς).

2) πυρήν, ἄνθος (οἱ κράτιστοι, οἱ λοιγάδες) τοῦ στρατοῦ.

rursus, ἐπίρρ. πᾶλιν, ἐκ νέου, (ἀκό-μη μίαν φοράν).

S

sacerdotūm, ii, oī. τὸ ἀξιωμα (τὸ θέσις) τοῦ ιερέως 82,4. 83,1.

saepe, ἐπίρρ. (συχνό. saepius. Ὑ-περθ. saepissime), πολλάκις, ἡ-πανειλημμένως.

sagittariūs, iii, ἡ. τοξότης.

salus, πτis, σωτηρία, διάσωσις, (χάρις) = sanguis, īnis, ἡ. αἷμα, (ζωή).

satis, ἐπίρρ. λίαν. satis longus (=tam longus) σύτω (τέσσαν) μα-γρός. satis est ἐπαρχεῖ 92,1.

scāpha, ae, σκάφη, (λέμβος τῶν με-γάλων νεῶν), ἐφόλκιον, (φελοῦκα).

- scio, sci vi, scitum, 4. γνωσκω,
γνωριζω.
- se (καὶ sese), ξυτόν, -τήν, -τό,
-τούς κλπ. id. sui, 1.
- se-cludo (se καὶ cláudo), si, sum,
3. ἀποκλείω, ἀποχωρίζω.
- seclusi, id. secludo,
- secum=cum (πρθ) se μεθ' ξυτοῦ
μεθ' ξυτῶν κ.λ.π.
- secondus (ἐκ τοῦ sequor), (δεύτε-
ρος). εὐγενές, εὐριος.
- sed, τόνδ. ἀλλά.
- semper, ἐπίρρ. πάντοτε. 2) πολλά-
κις 96,1.
- senatorius, συγκλητικός.
- senatus, ᾶς, ἡ. σύγκλητος.
- senatusconsultum, i, οὐ. (καὶ κε-
χωρισμένως) senatus [γεν.] con-
sultum, τῆς συγκλήτου δόγμα.
- septem, ἑπτά.
- sequimini, προστακτ. τοῦ sequor.
- sententia, ae, γνώμη.
- ssequor, secūtus sum, s̄equi, 3.
ἀπθ. ἐπομαι, ἀκολουθῶ.
- serpo, psi, ptum, 3 ἔρω, διαδί-
δομαι, ἔξαπλοσμαι.
- servo, 1. (σώζω). institutum τηρῶ
τό (στρατιωτικόν) ξύος 84,3.
διαφύλαττο 89,1.
- servus, i, ἡ. δοῦλος.
- seu, id. sive.
- sese, id. se.
- sex, ξε.
- si, τόνδ. εἰ, ξέν, ξη.
- sibi, ξυτῷ κλπ. sui 1.
- sic, ἐπίρρ. οὕτω.
- sicut, ἐπίρρ. ὥσπερ. sicut (κντι quod
proelium) 85,5.
- signum, i, οὐ. σημεῖον 85,4. 90,3.
93,1. 93,5 (= vexillum).—sig-
na militaria (σημεῖα στρατιω-
τικά), σημαῖαι 95,4. 99,4. ὅργανα
(μεστικά) 92,5.
- sim, ἐνεστ. ὑποτακτ. τοῦ sum.
- similiter, ἐπίρρ. ὁμοίως.
- simul, ἐπίρρ. ταυτοχρόνως.
- sine, πρθ. μετ' ἀραι., ἄνευ.
- singulāris, e, μοναδικός.
- singuli, ae, a, ἀνὰ ἔνα singulas
cohortes detraxit ἀνὰ μίαν κο-
ρότιν (ἄνα ἐν τάγμα) ἀπέσπασε.
- sinister, sinistra, sinistrum, εὐά-
νυμος, ἀριστερός.
- sive η seu, τόνδ. (εἴτε, η, ἐάν).
- sive-sive εἴτε εἴτε.
- societas, ᾶτις, ἑταῖρεία (ἐκ βομβί-
ων πολιτῶν εἰσπράττουσα τοὺς φό-
ρους [=vectigalia] τῶν ἀγροτῶν
ἐν ταῖς βομβαῖς ἐπαρχίαις ἀντὶ^τ
φρισμένου μισθώματος), συνδικάτον.
- sollicito, 1. ἔξεγείω. (ξε)ωθῶ εἰς
στάσιν (εἰς ἀποστασίαν).
- solvo solvi solūtum, 3. λύω. sol-
vo (naves) a terrā λύω τὰς
ναῦς ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, ἐκπλέω, ἀ-
νάγομαι 101,6. 102,7.
- soror, ὄρις, ἀδελφή.
- spatium, ii, οὐ. spatium tempo-
ris καὶ ἀπλῶς spatium διάστη-
μα (χρόνου, χρονικὸν διάστημα)
84,1. 95,1.—τόπος, χῶρος 92,1.
103,2.—διάστημα μεταξὺ δύο τό-
πων 92,1. 103,2.
- specto, 1. (ἀπε)διέπω. haec spec-
rans (εἰς) ταῦτα ἀποβλέπων, (ἐπι-
τῷ σκοτῷ γά.).

- sperassem (=speravissem), iδ. spero.
- spēro, 1. ἐλπίζω.
- spēs, spēi, ἐλπίς.
- (spons, ntis), μάνον κατ' ἀραιρ. suā sponte ἀρ' ἔσυτῶν, αὐτοβουλῶν, ἄγειν διαταγῆς.
- statīo, ūnis, φυλακεῖον, (τόπος, ἔθνα τοποθετοῦνται στρατιῶται φυλακῆς ἔνεκα).
- statūo, ūni, ūtum, 3. ἀποφασίζω.
- stringo, nxi, ctum, 3. (πρᾶλ. στραγγίζω=διὰ πιέσεις ἔξαγω). gladium (ἐντὶ τοῦ συγηθεστέρου destringo gladium) (ἐνα)σπῶμαι τὸ ξίφος, σύρω τὸ ξίφος.
- strinxi, iδ. stringo.
- structus, iδ. struo.
- strūo, xi, ctum, 3. κατασκευάζω.
- studīum, ii, cū. σπουδή, προθυμία. stupa, ae, (στύπη), στυππεῖον.
- subēram, iδ. subsum.
- sub-ic̄io (πρόθερε subjic̄io, sub καὶ iācio), iēci, iectum, 3. ὑποθέλλω. aciem collibus (δοτ.) πρωσάγω (πλησιάζω) τὸν (παρατεταγμένον) στρατὸν ὑπὸ τοὺς λόχους (ὑπὸ τοὺς πρόποδας τῶν λόχων). subicio me (ἐντὶ aciem mean) iniquis locis (δοτ.) ὑποθέλλω ἐμπιπόν. (τὸν στρατὸν μου) εἰς τὸπους ἀνίσους (τ. ε. εἰς τὸπους δυσμενεῖς).
- sublātus, iδ. tollo.
- sub-lāvo (sub-lāvo ὑπονίπτω), ūni, ūtum, 3. montem ὑπολούω (θρέγω) τὸ ψρος (τοὺς πρόποδας τοῦ ψρους).
- suosēqui, ἀπρμφ. τοῦ subsequor.
- sub-sēquor, 3. ἀκολουθῶ κατόπιν. sub-sum, (ὑπόκειμαι). subest ἐγγὺς ἐστὶ, πλησιάζει.
- suc-cēdo (sub-cedo), 3. alicui διαδέχομαι τινα.
- succesi, iδ. succedo.
- 1 sūi, sibi, se, ἀντ. [iδ, 102, 6 κ. λ.]. 2 sui, (98,2) iδ. suus.
- sum, fūi, esse, εἴμαι εἴμι. aliquis ἦ aliquid est praesidio (δοτ.) τις ἦ τι εἶναι δικήσια (πρὸς δικήσια). sum ad aliquid γρηγορεύω πρὸς τι 101,2 est pericu-lo (ἀραιρ. ἀντὶ cum periculo) capitis mei εἶναι μετὰ κινδύνου τῆς κεφαλῆς μου. (ἡ ζωὴ μου κινδυνεύει) 102,6. fui consul ὑπήρξα, (διετέλεσα, ἐγρηγόρισα) ὑπατος. ventus est ἀνεμος εἶναι (πνέει). sum in curatione regni είμαι ἐν τῇ ἐπιτροπείᾳ τοῦ βασιλείου, είμαι ἐμπεπιστευμένος τὴν διοίκησις τοῦ κράτους, επιτροπέω τὰ κράτος (τ. ε. διοικῶ ἀντὶ τοῦ ἀνηλίκου βασιλέως).
- summa, ae, (ἐ διὰ τῆς λογιστικῆς ἀποτέλεσμανος) ἀριθμός, σύνολον quae (ἐντὶ quarum cohortium) summa erat milium XXII (=vinginti duorum) ὅπερ (ἐντὶ: ὅν κοόρτεων ἡ ἀριθμὸς ἦτο εἴκοσι δύο γιλιάδων. Ήδ. καὶ diffido.
- summōtus, iδ. summōveo.
- sum-movēo (sub-moveo), 2. ἐκδιώκω, ἀπωθῶ.
- summus (ὑπερθ. τοῦ supērus), ἀνώτατος, μέγιστος.
- sumo (subs [= sub]-ēmo), sum-

- p-si, sumptum, 3. λαμβάνω παρὰ τὴν θέλησιν, εἰσπράττω (*θίξ*).
 1 sumptus, πᾶς, ἀ. διπλόνη, ἔξοδος.
 2 sumptus, i.e. sumo.
 superior, -ius (γεν. iōris, Συγκρ. τοῦ supērus), πρότερος.
 supero, 1. νικῶ (=vincere).
 super-sum, ἐπιέω 87,3. ὑπολείπων 91,2.
 sup-porto (sub-porto), 1. προσκομίζω, φέρω.
 suprā, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ superā [parte]). ἀνωτέρω.
 suspicīo, σηνίς, ὑποψία.
 sus-tinēo (subs[=sub] καὶ tēneo),
 tinēi, [tentum ḥ]. tentatum 2.
 ἀντέχω, (*βαστῶ*) 94,2. impetum
 ὑπερένθη τὴν ἔρεδον 84,4.
 suus, ἔχωτος, -tῆς, -tῶν (ἴδιος του,
 ίδιος των). nihil sui (γεν. δικαιεία
 της τοῦ οὐσ. suum), οὐδέν τῆς
 ἔχωτῶν περιουσίας, οὐδέν ἐπερ ἀνή-
 κεν αὐτοῖς 98,2.
- T**
- tabella, se, (ξύλινος μικρὸς πίναξ).
 δελτίον (ψηφοδορίας).
 tabernacūlum, i. οὐ. (ξυλίνη) σκηνή.
 taeda, ae, (ξύλον ξητινοῦχον), δέξ.
 tam, ἐπίρρ. τόσον (*πολύ*). tam
 (μετ' ἐπιθέτου) σύτω, τόσον.
 tamen, σύνδε. δημως.
 tametsi, σύνδε. εἰ καί.
 tantus, τοσοῦτος, τόσον σπουδαιός.
 tantum (χιτ. τοῦ οὐδ. tantum), ἐπίρρ.
 κατὰ πολὺ 96,4. tantum ut το-
 σοῦτον ὅπετε 101,3.
- tardīus, ἐπίρρ. συγκρ. (τὸ θετ. tar-
 de ἐρχόμενος), δραδύτερον
 tectus, (κυρίως μηχ. τοῦ tegο).
 (Ὦς ἐπίθετον=constrātus κατε-
 στρωμένος). scaphae tectae ἀ-
 κάτια, (πλοιάρια) «καταστρώματα
 ἔχοντα», «κατάφρακτα» 100,2.
 tégo, texi, tectum, 3. (στέγω,
 καλύπτω), προστατεύω, περιφρου-
 ρῶ 103,3.
 telum, i. οὐ. (βέλος) ἀκόντιον.
 tem̄ere, ἐπίρρ. ἀλογίστως, ἀστοχή-
 στως, εἰκῆ.
 tempestas, atis, τριχυμία, θύελλα.
 tempōris, γεν. τοῦ tempus.
 temptandus, i.e. tempto.
 tempto, 1. ἀποπειρώμενος (διεκιν-
 δυνεύων) μανθάνω.
 tempus, pōris, οὐ. χρόνος. isdem
 (=iisdem) temporibus (ἀχαιρ.).
 κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. εδόμη
 tempore κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.
 tempus anni ὥρα τοῦ ἔτους.
 tendi, παθ. ἀπρημ. τοῦ tendor, ten-
 tus καὶ σπανιότ. tensus sum,
 tendi, i.e. tendo.
 tendo, tetendi, —, 3. (τείνω). prae-
 torium «πήγνυμι!», διατείνω (τεν-
 τώνω, στένω) τὴν σκηνὴν τοῦ
 στρατηγοῦ, «σκηνοπηγῶ».
 tēnēo, tenēi, tentum, 2. κατέχω.
 πληρῶ 88,2. me loco (ἀχαιρ.)
 κρατῶ ἐμαυτὸν ἐν τῇ (τεταγμένῃ)
 θέσει, διατηρῶ τὴν θέσιν μου
 94,1. καταλαμβάνω, γίνομαι κύρι-
 ος 101,1. διατηρῶ, κρατῶ 102,3.
 tergum, i. οὐ. γῶτον, γῶτα. a ter-
 go ἐκ τῶν ὅπισθεν, ἐκ τῶν γώτων.

- terni, ἀνὰ τρεῖς, τρεῖς.
- terra, ae, ξηρά 101,6. ξέδαρος 98,2.
- terrō, rūi, ritum, 2. φεβῶ, πτεῶ.
- tertīus, τρίτος.
- testis, is, ἡ. ὁ μάρτυς.
- timēo, ūi.—2. φεδοῦμαι.
- timor, ūris, ἡ. φόβος.
- timuisse, timuissem, ἵ. timeo.
- tollo, sustūli, sublātum, 3. αἴρω.
- clamorem αἴρω κραυγήν, ἀλαζά-
ζω, «ιάχω» 92,5. σφειρῶ (ἢ τὸ
παχῆς), ἀποκομίζω 103,1.
- tot, ἄντλ. τοσοῦτος, τοσοῦτοι.
- otus, (γεν. totius, δετ. toti). έλος,
σλέκκληρος.
- tradītus, ἵ. trado.
- trā-do (ἐκ τοῦ trans-do), dīdi,
dītum, 3. παραδίδω.
- tra-dūco (trans-duco), 3. διαβιβάζω,
- tres, trīa (γεν. trium), τρεῖς.
- trichīla, ae, σκιάς, (κιδσκι), κλι-
σία φυλλοσκεπής καὶ φυλλόστρω-
τος, παράπηγμα φυλλοσκεπές.
- tribūnus, i, ἡ. (ὁ φύλαρχος, ὁ
προϊ-στάμενος φυλῆς τινος). tri-
bunus militum (στρατιωτικής) γύλι-
αρχος.
- trīginta, τριάκοντα,
- trirēmis, is, (tres καὶ remus=κώ-
πη), ἡ τριήρης (ναῦς).
- tuba, ae, σληπνῆ.
- tuemīmi, β' πληθ. προστητ. β. tueor.
- tuēor, tuītus sum, 2. ἀποθ. φυλάτ-
τω, ὑπερασπίζω.
- tuli, ἵ. fero.
- tum, ἐπίρρ. τότε.
- tunc, ἐπίρρ. τότε.
- turmātim, ἐπίρρ. Ἰλαδόν, κατ' Ἰλας.
- ub̄, σύνδ ώς, εὐθὺς ώς, ἀρξο 93,5. 98,2.
- umquam, ἐπίρρ. ποτέ. Ἰδ. neque.
- unā, ἐπίρρ. (ἔμοι, ὅμοι) unā cum
aliquo μετά τινος.
- undīque, ἐπίρρ. πανταχόθεν.
- unīus, γεν. τοῦ unus.
- universus, σύμπαξ. universi σύμ-
παντες, ἀθρόοι, ὄμοισθυμαδόν.
- unus (γεν. unīus, δετ. unī), εἰς. 2)
- εἰς μόνον (=unus modo, unus
omnīno) 82,1. 82,3. 82,5. 89,1.
102,4. 3) μόνος, εἰς μόνος 91,2.
- urbānus, ἀστικός, τῆς Πόλης.
- urbs, urbīs, πόλις (ἱδρίη ἡ Πόλη).
- Πρβλ. ζστο=Αθηναι, Πόλις=
- Κωνσταντινούπολις.
- 1 usus, us, ἡ. ἐμπειρία, ζστησις 84,3.
86,5 (ἵ. manus). 93,1. γρεία, ἡ-
νάγκη 96,2. 103,1. cum usus
adesset (=si quando usus ἡ
opus esset ἐὰν ποτε (ζσάκις)
γρεία ὑπῆρχεν, ἐν ὅρῳ ἀνάγκης.
- 2 usus, μη. τοῦ utor 95,5. 100,3.
- 1 ut, ἐπίρρ. ὕσπερ 85,1. 86,5. 93,3.
94,3. 96,4. 104,1. 2) (τρόπος
καὶ αἰτία) ut.. exsistunt 104,1.
- 2 ut, σύνδ. 1) γρονικός* ώς, εὐθὺς ώς
94,5. 2) τελικός* ἵνα, νά, 82,1.5.
85,2. 86,5. 92,2.3. 95,1. 102,2. 3.
102,7. 103,3.-3) συμπερασματικός.
ώστε, νά 82,2. 84,3. 85,4. 92,1.
94,5. 96,1.4 101,7. ut=ita ut 84,2.
- uterque, utrāque, utrumque, (γεν.
utriusque ἐκάτερος.
- 1 υτι(ζντι ut σύνδ.) 86,1. 101,3. 102,2.
- 2 υτι, ἀπρμη. τοῦ utor 83,5. 90,1.
utor, usus sum, υτι, ἀποθ. γρώ-

ματι, μεταχειρίζομαι 90,1. χρησιμο-
ποιῶ (ἐκμετάλλευμα) 83,5. 95,1.
re frumentaria commodiore
χρῶμαι τοῖς ἐπιτηδεῖοις ὅπου ἔχω
τα τρόφιμα ἔχει μεγάλων ἐμποδίων,
«ὅπου τῆς τροφῆς εὐπορῶ». usus
tempore anni commodiore σχῶν
(τυχῶν) ὅρκν τοῦ ἔπους (έποχὴν)
εύνοεῖκην (κατὰ λέξιν: εύνοεῖκωτέ-
ραν). ducibus (ἀφαιρ.) usi centu-
rionibus χρησάμενοι τοῖς ἑκατον-
τάρχοις (ώς) ἀρχηγοῖς, σχόντες
τοὺς ἑκατοντάρχους ὀδηγούς, ὑπὸ^{τὴν}
οὐδηγίαν τῶν ἑκατοντάρχων.
utrum, πότερον. utrum—an πότε-
ρον—ή.

V

valēo, lūi,—, 2. (ὑγιαίνω). equi-
tatū ισχύω κατὰ τὸ ιππικὸν, ἔχω
μεγάλας ιππικὰς δυνάμεις.
veletūdo, dīnis, (εὔεξιά). ἐπὶ κακῆς
ἔννοιας: ἀσθένεια, κακεξία, νόσος.
vallum, i, οὐ. (τὸ μετὰ πασσάλων ὡ-
χυρωμένον πρόσχωμα). χαράκωμα,
πρόχωμα, «χάραξ».
vehementer, ἐπίρρ. μεγάλως, σφο-
δῷως.
velim, ἔνεστ. ὑποτακτ. τοῦ volo.
vellem, πρ. ὑποτακτ. τοῦ volo.
vēnīo, vēni, ventum, 4. ἔρχομαι,
ἀριθμούμει. in deditioñem ἔρ-
χομαι εἰς παράδοσιν, παραδίδομαι.
ventus, i, ἀ. ἄνεμος
verbūm, i, οὐ. λόγος, λέξις.
vero, ἐπίρρ. θεσμίας. «μήν» (= re ve-
rā) 87,6. 93,2. 94,3. 95,5 — 2.
ἔναντιωμ. σύνδ.: δέ, ἀλλὰ 84,2.
versor, ἀποθ. 1. (στρέψομαι). διατρί-
βω, εἴμαι, εύρισκομαι.
versus, (πρόθ. ἐπιτασσόμενη) μέχρι.
Larīsam versus μέχρι Larīstēs.
verto, rti, rsum, 3. στρέψω. terga
στρέφω τὰ γωτά, τρέπομαι εἰς (χ-
τακτον) φυγήν.

vester, vestra, vestrum ὑμέτερος
(ἰδικός σας).
vetus, vetēris, παλαιός, πολὺν ἤδη
χρόνον ὑπάρχων.
vexillum, i, οὐ. (ὑποκοριστικὸν τοῦ
vēlum=θόνη). (σημαίᾳ ιππικοῦ).
σημα, σημεῖον. Τοῦτο ἀνετένετο
ἄνωθεν τῆς σκηνῆς τοῦ στρατηγοῦ.
vicem, iδ. vicis.
vīcis, γεν. (τοῦ ἀγρήστου vix). τί^{τι}
αἰτ. vīcem μετὰ τῆς in=invīcem
καὶ κεχωρισμένως in vicem ἀ-
μοιβαλως, ἐν τῷ μέρει, καὶ αὐτοῖς
(καὶ αὐταῖ, καὶ αὐτὰ) 98,3.
victor, ὅρις, ἀ. νικητής.
victoriā, ae, οὐκητής.
vīdēo, vīdi, vīsum 2.—I. θλέπω,
ὅρῶ 87,4. 94,5. 96,1.—II. videor
(χάινομαι, εἴμαι φανερός, βλέπει
(ἢ νομίζει τις ὅτι ἔγω..), νομίζομαι,
φαίνομαι τινι 82, 2. 85, 1. 4. 87,7.
92,4. 96,4.—2) ἀντὶ mihi, vi-
deor πιστεύω, νομίζω 84, 1.
viginti, εἴκοσι.
viōlo 1 (ἐκ τοῦ vis), ειδίως μετα-
χειρίζομαι, κακοποιῶ.
vir, viri, ἀ. ἄνηρ.
vires, virūm, iδ. vis.
virtus, pūtis, ἀνδρεία.
vis, (xīt. vim. ἀρ. vi), δύναμις (εω-
ματική). Πληθ. vires, ūm κλπ.
vivus, ζωντανός, ζῶν.
vix, ἐπίρρ. μόλις.
vōco, 1. καλῶ.
vōlo, volūi, velle, θέλω.
voluisse, iδ. volo.
voluntarii, ūrum, ἀ. οἱ «ἐθελοντὴν
στρατευόμενοι», ἐθελονταί.
voluntas, atis, θελησις, προθυμία
84,1. ἐπιθυμία, πρόθεσις 102, 7.
voluptas, atis, τέρψις, εύχαρι-
στητις.
vulnus, nēris, οὐ, τραῦμα. sine vul-
nere ἔνει τραύματος, ἔνει αἷμα
τοχυσίας. ἀναιματική.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

U

Ψηφιοποιήθηκε στο Εκπαιδευτικής Πολιτικής
024000028942

Ο ΔΗΓΙΑΤ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

Τὰ οὐσιαστικά, ὅν δὲν ἀναγράφεται τὸ γένος, εἶναι γένους θηλυκοῦ.—Τῶν εἰς -us, -a, -um ἐπιμέτων ἔσημειώθη μόνον ὃ τύπος τοῦ ἀρσενικοῦ.—Οἱ πημεῖούμενοι μεθ' ἔκαστον ἕήμα ἀριθμοὶ δηλοῦνται τὰς συζυγίας.—Οἱ ἀρχικοὶ γρόνοι πολλῶν συνδέτων ἥμιμάτων (πλὴν τῶν τῆς πρώτης σύζυγίας) ἔσημειώθη ταν ἐν ταῖς απλοῖς.—Ἐκάστης λέξεως ἡ πρώτη σημασία ἐτέθη ἐντὸς παρενθήσεως, ἐκτὸς ἀν ἡ λέξις ἀπαντᾷ ἐν τῷ κειμένῳ μετά τῆς σημασίας ταύτης.—Τὰ μακρὰ καὶ βραχέα φωνήντα δὲν ἔσημειώθησαν πανταχοῦ, ἀλλὰ μόνον ἐκεὶ ἐνθα διεργήθη ἀναγκαῖον μᾶλι δὴ χάριν τοῦ ὄρθοῦ τονισμοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

1. Κορνηλίου Νέπωτος βίοι (ἐκλογαὶ)
2. Γ. Ιουλίου Καίσαρος de bello civili, Γ' κεφ. 82-104

διὰ τὴν Β' τάξιν
τοῦ Γυρυ.

Κικέρωνος ἐπιστολαὶ (ἐκδοσις στερεότυπος) διὰ τὴν Γ' »

M. Tulli Ciceronis Somnium Scipionis διὰ τὴν Δ' (ἐξηντλημ.)

- Κορνηλίου Νέπωτος σχόλια (ἐξηντλημ.)
Somnii Scipionis » (ἐξηντλημ.)

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 14.95

Διεύθυνσις: 'Ερρ. Σκάσσον Αχαρνῶν 508 Αθήνα;

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής